

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

HALKIN BİRLİĞİ

400 kuruş

6 ARALIK 1978

50

Faşizm kendinden olmayana

hayat hakkı tanımaz

BİR FAŞİSTİN İTİRAFI

"Benim fikrimin karşısında olan herkesi öldürürüm"

Bilindiği gibi bir süre önce Sağmalcılar Cezaevinden planlı bir şekilde kaçırılan 13 azıllı faşistten bir kişi daha yakalandı. Küçükçekmece semtinde silahlı bir şekilde yakalanan azıllı faşist Mustafa Baki Gülcan, emniyetteki itirafnamesinde firarda kaldığı süre içinde halka karşı düzenlediği kanlı eylemini itiraf etti. Firarla ilgili ise yaptığı açıklama, lideri olan Hitler kopyası Türkeş'in yüzünü kızartabilecek nitelikteydi. Bu azıllı faşist 13 kişinin kaçışını "MHP Eyüp İlçe Teşkilatı planladı" şeklindeki itirafı faşist Türkeş'in yalanlarını iyice açığa çıkarmakta ve faşistlerin ne derece sahtekar, ikiyüzlü olduğunu halkımıza göstermektedir. Hatırlanacağı gibi 13 faşistin cezaevinden firar etmesi üzerine Türkeş bu eylemin bir tertip olduğunu bundan dolayı geçici bir süre partisinin İstanbul şubelerini kapatacağını söylemişti. Bu beyandan hemem sonra MHP'nin Kocamustafapaşa lokalinde bir cinayet işlenmişti. Bu olay bile Faşistlerin sahtekarlığını sergiliyordu. Fakat bu faşistin itirafı ise bu sahtekarlığı daha belirgin şekilde ortaya koymaktadır. Bu azıllı faşist ayrıca ifadesinde halka yönelik bu kanlı cinayetlerinden "pişmanlık duymadığını" ayrıca "karşıt görüşten herkesi öldürebileceğini" söylemektedir. Bu sözler Faşizmin tabiatını açık açık sergiliyor. Gerçekten de Faşizm kendisinden olmayan herkese düşmandır. Faşizm kendisinden olmayan hiç kimseye hayat hakkı tanımaz. Fakat faşizm bu tabiatını demagojisiyle gizlemeye çalışarak halktan yana olduğunu göstermeye çalışır. Fakat yakalanan azıllı faşistin itirafı bu gerçeği ifade etmektedir. Bu faşist kendi ideolojisi gereği "kendisinden olmayana öldürmeyi" meslek haline getirmiştir. Bu nedenle faşizme karşı mücadelede tarafsız olmak kurtuluş yolu değildir. Çünkü faşizm yalnız devrimcileri hedef almıyor. Hayatımızın da gösterdiği gibi bugün faşist diktatörlük devrimcilerin yanı sıra tüm yurtsever-demokrat olan savcılara, öğretim üyelerine, yazarlara ve tüm halka saldırmaktadır.

Kendisinden başka kimseye hayat hakkı tanımayan faşizmi mezarı götürmenin yolu proletaryanın önderliğinde yürütülen Milli Demokratik Halk Devrimini zafere ulaştırmaktır.

FAŞİST KATİLLER CEZALANDIRILMALIDIR!.

MHP, MİT, KONTR-GERİLLA, ÜLKÜ OCAKLARI, İGD KAPATILMALI, HESAP SORULMALIDIR!.

Siyasi polis tarafından basın mensuplarıyla görüşürülen Mustafa Baki Gülcan (Mustafa Yılmaz), gazetecilerin sorularını şöyle cevaplandırdı:

SORU: Niçin bu işlere giriştin?

CEVAP: Türk'ü ve dünyadaki Türkleri ayakta tutmak için.

SORU: Hangi okuldaydın?

CEVAP: Lise ikiden terk.

SORU: Niçin fikirle mücadele etmiyorsun?

CEVAP: Fikirle mücadele zamanı geçti şimdi silahlı eylem zamanıdır.

SORU: Nasıl adam öldürüyorsun?

CEVAP: Benim düşüncemin dışındakilerini mutlaka öldürmek gerekir. Her iki taraf da öldürüyor.

SORU: Senin fikrinin karşısında 30 milyon kişi varsa?

CEVAP: Hepsini öldürmek lazım.

SORU: Arada çocuklar ve vatandaşlar da ölüyor?

CEVAP: Her iki taraf da yanlışlıkla adam öldürüyor.

SORU: Pişman değil misin?

CEVAP: Hayır değilim yine kaçsam adam öldürürüm.

SORU: Cezasını düşünmedin mi?

CEVAP: Düşündüm. Düşünmeden adam öldürülür mü?

SORU: Bu işin sonu ne olacak?

CEVAP: Bu iş silahlı olmaz. Kim haklı ise o kazansın.

SORU: Hangi kuruluşa üyesin?

CEVAP: Hiç bir kuruluşa üye değilim.

DÜST PROLETER DEVRİMCİLER HALKIN BİRLİĞİ VE PARTİNİN YOLU SAFLARINDA BİRLİŞİN...

YOZGAT/BOĞAZLAYAN

Halkın Birliği saflarından atılan bir avuç "Devrimci Halkın Birliği" isimli tasfiyeci, inkarcı oportünist bölücüleri mahkum ediyoruz. Boğazlıyan'dan Halkın Birliği saflarında kalan bir grup proleter devrimci kararını gerçek siyasette kıldılar. Boğazlıyan'daki Halkın Birliği saflarında bulunan proleter devrimcilerin hemen hepsi birkaç kişi tarafından kafakol hareketlerinden dolayı "Devrimci Halkın Birliği" isimli tasfiyeci inkarcı oportünist grubun saflarında kalmışlardır. Ayrılma nedeni olarak gösterilen kanıtlar tek yanlı boş laflardan başka birşeyi ifade etmiyordu. Bu sebeple biz oniki kişi bu özeleştirimizle birlikte "Devrimci Halkın Birliği" isimli tasfiyeci, inkarcı oportünistlerden ayrılarak Halkın Birliği ve Partinin Yolu saflarına geçiyoruz.

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK
YIKILACAK, PROLETARYA PARTİSİ
KURULACAK!

Boğazlıyan'dan Bir Grup
Halkın Birliği TARAFI

KAHROLSUN OPORÜNİZM VE İNKARCILIK NEVŞEHİR/HACİBEKTAŞ

Halkın Birliği son günlerde tasfiyeci inkarcı oportünist bir komployu ortaya çıkardı ve bu haberleri saflarımızdan attı.

Bizler Nevşehir'in Hacıbektaş kazasının köylerinden biri olan İlice köyünde oturuyoruz. Siyasi meselelere ilişkin görüşlerimiz Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist görüşleridir. Bizler de burada Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist çizgisi etrafında çalışmalarımızı sürdürmekteyiz.

KAHROLSUN OPORÜNİZM VE İNKARCILIK!

Hacıbektaş'dan Bir Grup
Halkın Birliği Tarafı

BUNAK OPORÜNİZMİ BATTIĞI BATAKLIKTA YALNIZ BIRAKALIM!

Bizler Büyük Çekmece'de, Ak Çimento inşaatında çalışan işçiler olarak, oportünizm ve inkarcılığı mahkum edip İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın ML çizgisinde yürümeye kararlıyız.

Bundan bir kaç ay önce H. Birliği saflarında atılmış oportünistlerin ML'e atılmaları çamur kalmadı. Onların ML'e atılmaları çamurlar, dürtüst devrimcilerin kafasını karıştırmak M-L hareketin içindeki düşmanları oldukları gözlerden gizlemek İ. KAYPAKKAYA yoldaşın M-L çizgisini karalamaya çalışan, kariyeristlik yapan, her türlü çürümüş oportünist "sistemlerin" gelişmesini koruyan bunak oportünizmleriyle H. Birliği'nin M-L çizgisine şevkle saldırımlarıdır İ. KAYPAKKAYA yoldaşın M-L çizgisinin ilerlemesini, fikirlerinin işçi sınıfı arasında yayılması ve sağlanca tutunması olgusu, bunak oportünistler tarafından her karalamalarında daha güçlenen daha pekişen ve daha da dinçleşen İ. KAYPAKKAYA yoldaşın M-L çizgisine yapılan burjuva saldırılarının sıklığı ve şiddetini artırmaktadırlar.

Oportünist ve inkarcıların, İ. KAYPAKKAYA yoldaşın çizgisine ve onun tek savunucusu H. Birliğine saldırımlarının nedeni onların saflardan temizlenip atılmasındadır. İşte kuyruk acıları bu yüzdendir. Onlar ideolojik ve siyasi olarak çökertilmiş ve acz içinde bırakıldıkları için ML siyasete saldırıyor, saldırdıkça da bataklığın dibine batıyorlar. Bizler ideolojik ve siyasi olarak onların bataklıklarına girmesine yardımcı olacağız. ML saflarda tasfiye edilen oportünist düşünceleriyle dürtüst devrimcilere sizlerde gelin yanımıza diyerek murıldanıyorlar. Hayır gırtlığına kadar bataklığa batmış bunak oportünistler

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK, PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK!

YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN
MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ!

BÜYÜKÇEKMECE AK ÇİMENTO
İNŞAATINDA HALKIN BİRLİĞİ
TARAFI

SOSYAL-FASİST İŞGALİ KIRACAĞIZ

Genel olarak ülkemizde özel olarak Yeşilköy Halkevinde sosyal-faşistlerin başvurdukları hile ve tertip ve işgallerini halkımız boşa çıkarmaktadır.

Yeşilköy Halkevinde yapılan devrimci çalışmalardan rahatsız olan ve korkan sosyal-faşist TKP İGD, TSİP, revizyonist TİP ve PİM gibi karşı-devrimci unsurlar bu çalışmalarını engellemek için halk evimizi defalarca 80-100 kişilik guruplarla işgal etmişlerdir. Bunun karşısında onların tüm çalışmalarına rağmen gereken cevabı almışlardır.

Son olarak kendilerinin başaramayacaklarını anlayınca faşist diktatörlüğün kolluk kuvvetleri yaklaşık 40-50 kişilik polislerle halkevinin basarak bizi çıkartıp, halkevinin çalışmalarını engellemek için kilit vurmuşlardır. Bu arada ortayolcu Devrimci Yol, Dev. Sol ve Halkın Yolu gibi akımlar da hiç bir çaba harcamadan

laf ebeliği yapmışlardır. Hatta Devrimci Yol ve Devrimci Sol, sosyal-faşistlerle uzlaşmaya kadar gitmiştir. Ortayolcu bu siyasetlere de proleter devrimciler gereken cevabı vermiş teşhir etmişlerdir.

Halkevinde sözüm onlara bu tasviyeci darbeci karşı-devrimciler kendilerinin halkevleri merkezinden yönetim kurulu olarak atıldıkları ve bundan böyle halkevinde kendilerinin çalışma yapacaklarını söylemelerine rağmen başaramamışlardır.

Sosyal-faşistlerin tüm işgallerine karşı bugüne kadar olduğu gibi bundan böyle de mücadelede, yılmayacağımızı ve sosyal-faşist işgali kırana dek mücadele edeceğimizi belirtiriz.

Istanbul Yeşilköy'lü
Halkın Birliği Tarafı

HALKIN BİRLİĞİ ESKİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ GÜZEL ASLANER'İN AÇIKLAMASI

Bundan kısa bir dönem önce Marksist-Leninist hareketi yıkmayı, onun Marksist-Leninist çizgisini değiştirmeyi amaçlayan oportünist ve inkarcı bir komplo, açığa çıkarıldı.

Ben sorumlu yazı işleri müdürlüğünü yaptığım, Marksist-Leninist düşüncenin kararlı savunucusu Halkın Birliği'nin oportünist ve inkarcılar için ortaya koyduğu siyasi eleştirilere bundan itibaren katıldım. Ancak bu doğru siyasi düşünceyi - pratikte uygulayan saflarda yer almadım. Oportünizmin ve inkarcılığın içten yıkılabileceği düşüncesiydim.

Oportünizme ve inkarcılığa karşı cepheden mücadele eden arkadaşların yeterli mücadele yürütmedikleri, "hizip oluşturdular" düşüncesindeyim, Bütün bunları söylemenin temelinden gelişmeleri bir müddet kavrayamadım ve gelişmeleri ortaya koyan belgelerin elimde olmamasındadır. Bu gelişmeyi ortaya koyan bir çok belge oportünist ve inkarcılar tarafından gizlenmekteydi. Oportünist ve inkarcılar, gerçekleri çarpıtıyor, yalan dedikodu esas hale getmişlerdi. Ayrıca kilit noktalarının oportünist ve inkarcıların çömezleriyle dolduğunu göremiyordum, onlardan oportünist ve inkarcı elebaşları "yıkacağı" hayalini besliyordum.

Ancak hayat bütün bunların yanlışlığını ispatladı. Mücadelelerin cepheden yürütülerek oportünist ve inkarcıları saflardan, atma mücadelesi olduğunu pratik ispatladı. Bu dönem zarfında geçitli tutarsız tavırlarım ve Marksist-Leninistlere "hizipçilik" atfetmem oportünistlere yaradı ve Marksist-Leninist harekete zarar verdi ve yine benim adıma tasfiyeci belgede yapılan açıklamada da onlara yaradı. Oportünist ve inkarcılar benim adıma yaptıkları açıklamada sınıf karakterlerine uygun olarak sahtekarlık yaptılar, benim "baştan itibaren Halkın Birliği'nin ortaya koyduğu görüşlere karşı çıktığım" şeklinde yalan ve sahtekarlık örneği satırlarda yer alıyordu. Oysaki kendileri de çok iyi bildikleri halde tüm siyasi eleştirileri ve görüşleri doğru bulduğum halde ve açıklamada böyle konmasını istediğim halde onlar tam bunun tersini yaptılar. Bu oportünist ve inkarcıların yaptığı sahtekarlıklarının örneklerinden biriydi.

Tüm dürtüst devrimciler şunu gömmelidir, oportünizmin ve in-

karlılığınsaflarında kalınan her dakika Marksizm-Leninizm ve Marksist-Leninist harekete onun yürüttüğü mücadeleye zarardır... Ham hayaller beslemek, sonuçsuz, yollar aramak yanlıştır. Niyetimiz ne olursa olsun, objektif olarak oportünizme ve inkarcılığa hizmettir. Aman bölünmeyelim, etmeyelim, yapmayalım türünden duygusallıklar atılmalı, sınıf mücadelesinin önüne geçilmemelidir.

Oportünizm ve inkarcılık ne kadar bölünürse o kadar iyidir. Bu Marksist-Leninist hareketin, güçlenmesi, yanlış düşüncelerin, yıkılması demektir.

Ben bundan sonra Halkın Birliği ve Partinin Yolu'nun Marksist-Leninist çizgisinde, oportünizmi, inkarcılığı ve her türden oportünist ve revizyonist düşüncelere karşı mücadelede ve proletarya partisini kuma mücadelede Marksist-Leninist saflarda yerimi alıyorum.

Tüm dürtüst devrimcileri oportünist ve inkarcılardan ve küçük burjuva grup ve hiziplerden bağlarını keserek Marksist-Leninist hareketin saflarına katılmaya çağırıyorum.

Tüm dürtüst devrimciler; oportünist ve inkarcıların yalan, dedikodu ve sahtekarlığına kanmayalım. Onların her gün yeni bir rene girdiğini görelim. Bir gün önce ak dediklerine bir gün sonra kara dediklerini, 4 ay savunduklarını 5 dakikada red ettiklerini görelim. Onların Marksist-Leninist harekete güven ve inancı olmadığını, küçük burjuvaların kuyruğunda oportünizmi ve inkarcılığı savunduklarını görelim. Onların yaratmaya çalıştığı düşmanlık çemberini kıralım ve Marksist-Leninist saflarda birleşelim.

Oportünist ve inkarcıların saflarında birlik yoktur, onlar ilke ve istikrar tanımıyorlar, siyasi acizlik onlarda had safhaya varmıştır, tartışmaya yasağı koymaları da bunun sonucudur

KAHROLSUN OPORÜNİZM VE İNKARCILIK!

YAŞASIN HALKIN BİRLİĞİ'NİN VE PARTİNİN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ!

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİNİ KURMA MÜCADELEMİZ!

TÜM DÜRTÜST DEVRİMCİLER MARKSİST-LENİNİST HAREKETİN SAFLARINDA YIKILMAZ BİR BİRLİK KURALIM!

Güzel Aslaner
HALKIN BİRLİĞİ ve PARTİNİN YOLU
Eski Yazı İşleri Müdürü

ZEKİ ŞERİT
(24 KASIM 1977)

ZOLFİKAR URALCIN
(20 KASIM 1976)

Amerikan emperyalizminin sadık dostu Ecevit

BUGÜN

DÜN

ECEVİT: "NATO sadece bir askeri ittifak sistemi olmasının ötesinde demokratik, ülkelerin birliğinin bir simgesidir."

ECEVİT "GÖLGE ETME BAŞKA İHSAN İSTEMEM"

Geçtiğimiz hafta içinde Amerikan emperyalizminin denetimindeki saldırgan askeri bir blok olan NATO'nun genel sekreteri Luns Türkiye'ye geldi. Hem de daha Rus sosyal-emperyalistlerinin savaş filoları ülkemizi terk etmeden, bir başka emperyalist devletin sözcüsü yurdumuza ayak bastı. Luns, hakim sınıflardan, Ecevit hükümetinden ve Genel Kurmay başkanından teminat aldı, hakim sınıflar ve onların temsilcileri de Nato'ya ve Amerikan emperyalizmine sadakat yeminlerini ettiler.

Dünya halklarının ve Türkiye halkının başdüşmanlarından biri olan Amerikan Emperyalizmi, yayılmacı ve hegemonyacı umutlarını gerçekleştirerek devrimci işçi sınıfı hareketini boğmak ve halkları baskı altında tutmak için dünyanın çeşitli bölgelerinde askeri bloklar kurmuşlardır. Nato'da bunlardan birisidir.

Amerikan emperyalistleri, son yıllarda içine düştükleri ekonomik buhrandan dolayı, Nato ülkelerine, askeri harcamalarını arttırmaları ve Nato'ya maddi olarak daha fazla yardımda ve katkıda bulunmaya zorlanmaktadır. Böylece o, saldırı bloku Nato'yu ayakta tutmaya çalışarak, hegemonya peşinde koşan, bir diğer süper devlet Rus sosyal-emperyalistlerine karşı hegemonya mücadelesinde ve yarışında ayakta durmaya çalışmaktadır.

Özellikle Türkiye gibi Amerikan emperyalizminin hegemonyası altında olan ülkeler, Nato'yakak kıda bulunmak için işçilerden, köylülerden daha çok vergi almakta ücretleri sınırlandırmakta ve Amerikan emperyalizmini içine düştüğü bunalımdan kurtarmak, için bu bunalımın tüm yükünü işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklemektedir.

Hal böyleyken, Ecevit ve gerici CHP hükümeti yaptıkları açıklamalar ile saldırgan bir blok olan Nato'yu "barışçıl" ve Nato'ya bağlı ülkeleri de "demokratik" olarak ilan etmektedir. Ecevit, Nato Genel Sekreteri Luns ile yaptığı görüşmede şöyle diyor: "Nato... demokratik ülkelerin birliğinin bir simgesidir." Ecevit bu sözleri ile Nato'nun saldırgan ve halklara karşı kurulmuş bir blok olduğunu emekçi halkımızdan gizlemeye çalışmakta ve emperyalist devletleri "demokratik" olarak

göstererek, emperyalizme köleliği vaazetmekte, mevcut statünün korunmasını savunmaktadır. Daha dün CHP Küçük Kurultayında "gölge etme başka ihsan istemem" diyen Ecevit, Luns'la yaptığı görüşmede gölge edilmesini savunmaktadır. Ecevit hükümetinin "çok yönlü dış politika" "haysiyetli dış politika" sahtekarlığı birke re daha ortaya çıkmıştır. Haysiyetli bir dış politika ve gölge edilmesine son vermenin bir tek yolu vardır. O da emperyalistler sosyal-emperyalistler ile yapılan tüm anlaşmaların fesh edilmesi, Nato vb. bloklardan çıkılması, emperyalist devletlerin tüm askerlerinin ülkemizden kovulmasıdır. "Gölge etme başka ihsan istemem" diyen Ecevit, emperyalistlerin temsilcileri ülkemize geldiği zaman da, "büyük mutluluk duyduğunu" söylemektedir. Emperyalist devletlerin, soyguncu IMF gibi örgütlerin denetimine girmekten çekinmeyen emperyalist ve sosyal-emperyalistlerin temsilcilerini ülkemize davet etmekten çekinmeyen, Ecevit ve CHP hükümeti, halkımızın ve ülkemizin çıkarlarını ayaklar altına almakta ve ülkemizi emperyalistlere teslim etmektedir.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, emperyalistlerin sosyal-emperyalistlerin ülkemize gelmesinden memnun değildir. Ecevit'in "büyük mutluluk" duyduğunu ifade etmesi, işçi sınıfı ve emekçi halkımız için mutsuzluk ve ıstırap demektir. Çünkü, emperyalist ve sosyal-emperyalist devletlerin sözcülerinin ülkemize her gelişi, ülkemizin ve emekçi halkımızın daha fazla sömürülmesi ve talan edilmesi demektir.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleleri, hiç bir "gölge" nin olmadığı bağımsız ve demokratik, bir Türkiye istemektedir. Halkımız ne Amerikan ne Rus ne de diğer bir emperyalist devleti bu topraklarda istemektedir. Ecevit ve onun temsil ettiği hakim sınıflar, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin yurdumuza gelmelerinden "memnun" olabilirler. Fakat işçi sınıfımız ve emekçi halkımızda bağımsız ve demokratik bir Türkiye'de mutlu olacaktır. Ve o, bunun için devrim yolunda ilerlemektedir.

İŞÇİ SINIFINA VE EMEKÇİ HALKIMIZA YÖNELTİLEN YENİ BİR SALDIRI:

Ecevit hükümeti belli bir süredir sivil sıkıyönetim politikası izliyor. Bu politikayı gerçekleştirebilmek -bütünüyle- için, bugünkü yasaların ihtiyaçlara cevap vermediğini belirterek "Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetlerine İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hüküm Eklenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı" başlığı altında yeni baskı tedbirleri hazırladı. Çünkü bugünkü burjuvaya saları kendi deyimiyle "Anarşiyi önlemeye" yetmiyordu. Açıkçası halkın gelişen mücadelesini bastırmak için yeterli değildi. Ecevit'in hazırladığı bu baskı tedbirleri 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü dönemindeki uygulamaların yeniden sahneye konulması anlamındadır. Aradaki fark uygulayıcıların üniformasız olmasıdır.

Bu baskı tedbirlerine göre:

1) Polis şüphelendiği kişiyi gözaltına alabiliyor. Aynı zamanda istediği meskeni arayabiliyor. Polislerin yetkilerinin böylece arttırılması polisin halk üzerindeki işkence ve zulmünün, meşrulaştırılması ve yeni boyutlar kazanmasıdır.

2) Memurların örgütlenme gibi doğal hakları tamamen ayaklar altına alınarak memurlar üzerindeki baskılara yeni boyutlar eklenmektedir.

3) Halkımızın uzun mücadeleleri sonunda kan dökerek kazandığı hakları gaspedilmektedir. Toplantı, gösteri yürüyüşleri ve dernek kurma gibi örgütlenme hakkı kısıtlanmakta veya tamamen gaspedilmektedir.

4) Valilerin istedikleri anda orduyu yardımlarına çağırmaları, böylece valiler sıkıyönetim dönemlerinde faşist cenarellerin rollerine sokulmaları anlamındadır.

ÜLKEMİZİ ÇEŞİTLİ EMPERYALİST DEVLETLERE PESKES ÇEKEN ECEVİT HÜKÜMETİ, HALKIMIZIN VE ÜLKEMİZİN ÇIKARLARINA TERS DÖŞEN YENİ BİR ANLAŞMA DAHA İMZALADI

Sovyet Sosyal-emperyalistleriyle yeni bir ticaret anlaşması yapıldı. Bu ticaret anlaşmasının Sovyet sosyal-emperyalistleriyle bugüne kadar yapılan diğer ticari anlaşmalara karşı en dikkate değer özelliği anlaşma hacminin oldukça geniş ve 3 yıl gibi bir süreyi kapsamaktadır. Yeni yapılan bu ticaret anlaşması 1 milyar 275 milyon dolarlık hacmi kapsamaktadır. Böylece bu ticaret anlaşması sonucu ülkemizin Sovyet sosyal-emperyalistlerine olan bağımlılığı daha da artacaktır.

Bu anlaşma sonucu Sovyet sosyal-emperyalistleriyle olan ticari ilişki %50 oranında bir artış göstermesi, yani 1977 yılında toplam 180 milyon dolar olan ticaret hacminin 288 milyona ulaşması gibi yüksek rakama ulaşması, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye proletaryası ve halkı üzerindeki sömürsünün daha da yaygınlaşıp yeni boyutlar kazanacağını kanıttır. İlk kez bu derece uzun dönemi kapsayan bu ticaret anlaşmasının hacmi yıldan yıla artacaktır. Anlaşma metnine göre bu 3 yıllık süre içinde anlaşmanın hacmi 1978

Faşist baskı tedbirlerine karşı mücadele edelim

Kısaca maddeler halinde özetlediğimiz Ecevit hükümetinin yeni baskı tedbirlerinin neyi deflediğini açıkça göstermektedir.

Özgürlük, refah vaadleriyle, halkın oylarını alan Ecevit'in bugün halka verdiği baskı, zulum varolan demokratik hakların gaspı velhasıl sivil sıkıyönetimdir. Ecevit'in bahsettiği özgürlük, refah halk için zulüm ve baskıdır. Ecevit hükümeti bu baskı tedbirleriyle sadık temsilcisi olduğu komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfını içine düştüğü kötü bir krizden kurtarıp refaha kavuşturmaya çalışıyor. O hazırladığı bu baskı tedbirleriyle salanan komprador patron-ağa iktidarını sağlamlaştırmaya çalışmaktadır.

Artık bu gerçeği Ecevit'in "Anarşiyi önleme" gibi bayat demagoji lafları da gizleyemiyor. Artık bu da mümkün değil. Ecevit seçimlerde ve öncesinde "halk" edebiyatı yapıp halktan görüldü ve şimdi de halka saldırmakta zulmü ve sömürüyü katmerleştirmektedir. Bu Ecevit ve CHP'nin sınıf tabiatından ileri gelmektedir... Çünkü komprador burjuvazi ve toprak ağaları saltanatlarını sürdürdükleri için yalancı, sahtekarlığı meslek haline getirmek zorundadırlar.

Halk için gerçekte refah ve özgürlük proletaryanın önderliğinde yürütülen halk savaşıyla bugünkü komprador-patron ağa saltanatını yıkıp Milli Demokratik, Halk Devrimini zafere ulaştırmak la gerçekleşebilir.

Ecevit hükümetinin deneyi de gösteriyor ki; komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi sözcüleri olan partiler işçilerin, köylülerin kurtuluşunu, sağlayamaz.

Yeni Çarlarla yapılan Ticaret Anlaşmasına hayır

yılına oranla ilk sene yüzde 32,5 1980'de yüzde 46,4 ve 1981 sene yüzde 59,3 oranında artışa uğrayacaktır. Böylece Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Türkiye üzerindeki yayılmacılığı yeni boyutlar kazanmıştır.

Esas olarak Amerikan emperyalizminin hakimiyeti altında olan ülkemiz uzun süreden beri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin tehditlerine maruz kalmıştır. Sovyet sosyal-emperyalistleri ülkemiz üzerindeki yayılmacı politikasını çeşitli ticari anlaşmalarla gerçekleştiren hakimiyet kurmak için ABD emperyalistleriyle kızgın bir dalaşma içindedirler. Özellikle 1974'ten sonra hızlı bir gelişim gösteren ülkemizin Sovyet sosyal-emperyalistlerine bağımlılığı, içinde bulunduğumuz yılda ve gerekse yukarıda metnini açıkladığımız yeni ticaret anlaşması sonucu sosyal-emperyalist yayılmacılık yüksek boyutlara ulaşmıştır. Bu gelişme bugünkü Ecevit hükümetinin Sovyetlere karşı izlediği uzlaşmacı politikasından bağımsız olarak düşünülmelidir. Ecevit hükümeti bir ta-

SINIF SENDİKACILIĞI MI? ZORLU SENDİKAL MÜCADELEDEN KAÇIŞ MI?

Halkın Kurtuluşu'nun 128. sayısında "Maden-İşçilerinin sınıf sendikası olan Devrimci Demir-İş'in kurulduğu" yazıyor. Ve Maden işçilerinin Devrimci Demirci-İş'in çatısı altında toplanmasını öneriyordu. Halkın Kurtuluşu'nun bir dizi meseledeki anti-marksist görüşleri sendikalar, sendikaların içerisinde mücadele ve sınıf sendikacılığı konusunda da kendisini göstermekte.

Halkın Kurtuluşu'nun sendikalar konusundaki görüşleri, sendikalar içerisindeki uzun vadeli çalışma yapmak, sendikaların başında bulunan sendika ağalarını devirmek ve bu sendikaları sınıf sendikalarına dönüştürmek yerine yepyeni gıcır sendikalar kurarak zorlu mücadeleden kaçmayı ve işçileri sendika ağalarının teslim etmeyi savunuyor.

Bunun en açık örneği Maden-İş dalında kurulan Devrimci Demir-İş'tir. Bugün Maden-İş dalında var olan ve on binlerce üyeye sahip olan büyük bir sendika varken ve bunlar içerisinde muhalefet geliştirmek esassen, kalıp ayrı bir sendika oluşturmak sendika ağalarının ekmeğine yağ sürmektir. Çünkü bugün sendika ağaları da devrimcilerin kendilerinden ayrılmasını ve kendilerinin böylece açığa çıkmasını istiyorlar. Bunun en açık örneği devrimcilerin DİSK ve Türk-İş'te çalışma yapmaları, sendika ağalarının yüzlerini teşhir etmesiyle beraber sendika ağalarının devrimcilere karşı tedbirlerle ve baskılara başvurarak devrimcilerin çalışmalarını engellemeye çalışmalarıdır. Bugün ülkemizde Maden-İş dalında işçi sınıfının sendika ağalarına karşı gelişen muhalefeti yeni boyutlara varmakta özellikle Maden-İş sendikasında, işçilerin sosyal-faşist sendika ağalarına karşı gelişen mücadelesi büyük boyutlara varmakta, ama gelişen muhalefet devrimci bir önderlikten yoksun olduğu için gerici sendika ağalarının kuyruğuna, takılmaktadır. Bütün bu şartlar varken kalkıp yeni sendikalar kurmak işçi sınıfına değil önderlik etmek, işçileri sendika ağalarının kuyruğuna takmaktır. Bunun en açık örneği Maden-İş dalında kurulmuş bulunan onlarca bağımsız sendika ne yapmaktalar, bu sendikalar işçilerin gelişen muhalefetine önderlik etmek bir yana kendi kabuklarına çekilmiş bir durumdalar. İşte hayatın objektifliği bize bunu göstermekte M-L tavrı ise her türlü bas kıya zorbalığa ve zorluğa rağmen sendikalardaki muhalefeti geliştirmektedir. Bu konuda Dimitrov'un şu sözleri bize ışık tutmalıdır.

"Şunu kesinlikle belirtmek gerekir; kendi sanayi dalının büyük sendikalarına üye olmayan devrimci ya da komünist işçi reformcu sendikayı gerçek bir sınıf sendikası örgütüne dönüştürmek için çaba sarfetmeyen sınıf kavgasının ışığında sendika birliği için savaşmayan komünist ya da devrimci işçi; en belli başlı proleter görevini yerine getirmiyor demektir." (Faş. Karş. Bir. Cep. s. 113).

Dimitrov, proleter devrimcilerin birinci görevinin, sendika ağalarına karşı sendikalar da muhalefeti geliştirmek gerektiğini işte böyle belirtiyor.

H.K. ise bütün bu gerçekleri görmeyecek kadar kör değil, ama küçük-burjuva yapısı onun uzun vadeli bütün zorluklara gö-

ğüs gererek mücadele vermesine en geldir. O hemen kolay yolu yani kaçmayı kendisine kurtuluş yolu olarak görüyor.

H.K. ayrı sendikalar oluşturmayı haklı göstermek için 136. sayısında şunları yazıyor. "Gerici sendikaların işçi sınıfına, önderlik etmediklerini gördük. Faşist, reformist, revizyonist sendikalara karşı sınıf sendikacılığının savunulmasının gerekliliğini kavradık."

HK'nın getirdiği gerekçe kendisinin siyasi acizini en iyi bir biçimde gösteriyor. "Gerici sendikaların işçi sınıfına önderlik etmediklerini gördük" Yoksa siz bu gerici sendikaların işçi sınıfına önderlik yapabileceğini mi savunuyorsunuz. Tam bir zavallık. Ya da şöyle düşünelim, gerici sendikacılar işçi sınıfına önderlik etmedikleri zaman hemen ayrılmak mı gerekir. HK mantığı bunu gerektiriyor. Lenin yoldaş Alman sollarının anlayışını eleştirirken ayrı sendikalar oluşturmayı hatalı görmüş ve devrimcilerin bütün zorluklara rağmen sendikalarda muhalefet geliştirmelerinin gerekliliğini boşuna vurgulamamıştır. HK ise Lenin'in anlayışıyla değil de Alman Sollarının anlayışıyla hareket ediyor. HK bu anlayışı, sınıf mücadelesinden kopuk küçük burjuva aydınlarının mücadeleye anlayışlarıdır. Çünkü hayatın somut gerçeklerini dikkatle izleyenler ne böyle bir iş yaparlar ne de yaptıkları işi haklı kılmak için siyasi acze düşerler.

Gene başka bir yerde HK şöyle yazıyor. "Mevcut sendikaları ele geçiririz diye düşünüyor, başka bir sendikayı kurması, işçilerin parçalanmasına yol açar diyor. Bu süreç içinde işçilerin sendika ağalarına karşı mücadelesinin şiddetlenmesi bize yol gösterici oldu".

HK ilk önceleri mevcut sendikayı ele geçirmeyi düşünmüş da ha sonra bunun imkansız olduğunu görüp ayrılmış. Bugün Türkiye'deki sendikaların başında bulunan sendika ağaları kendilerine karşı gelişen devrimci muhalefeti çeşitli yollarla bastırmaya, dağıtmaya çalışıyorlar, sendika ağaları bunları yapıyor diye hemen ayrılmak mı gerekir. Ayrıca imkansız diye de bir şey olamaz. Doğru bir çalışma tarzı ile bu sendikalar ele geçirilebilir. Böyle bir çalışma yapmadan hiç bir taban olmadan kalk bir sendika aç ve böyle bir sendikayı açılmasını zorlayan etkenlerin birine de "işçi sınıfının mücadelesinin şiddetlenmesi" olduğunu söyle. Eğer İskenderun Demir'de böyle bir şey varsa ve Maden-İş'teki gelişen muhalefete de önderlik edebilmek için Maden-İş'e geçmek gerekirdi. Ama HK'nu ilgilendiren bunlar değil onu ilgilendiren tekeler kurmak. Çünkü sınıf mücadelesinde bir parça gözü olanlar, Lenin'i ve Dimitrov'u biraz okuyanlar bu kadar basit gerekçelerini görüp ayrı bir sendika kuramazlar. Bu konuda Dimitrov şunları söylüyor:

"Küçük kızıl sendikaların bulunduğu ülkelerde, bunların küçük reformist sendikalara sokulmasına çalışılmasına ve buradagörüşlerini savunma hakkının geri verilmesini ve atılan üyelerin yeniden üyeliğe kabul edilmesini öğütler" (Faş. Karş. Bir. Cep. s. 112)

Dimitrov reformist sendikalarda-

DİSK TEMSİLCİLER TOPLANTISI ANKARA'DA YAPILDI

DİSK TEMSİLCİLER TOPLANTISI VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELE

DİSK Temsilciler Toplantısı Spor ve Sergi Sarayında yapıldı. Bu toplantıda esas olarak faşizme karşı mücadele ve Türk-İş ile faşizme karşı mücadelede birlik oluşturma konuları görüşüldü. Bunun için toplantıdan önce DİSK 'in Sesi adlı dergide bu ittifakın sebebi ve faşizme karşı mücadelenin somut olması üzerinde duruluyordu.

Birinci olarak faşizme karşı mücadele ve sınıf sendikacılığı üzerinde duruluyor ve şöyle deniyor.

"Faşizme karşı mücadeleyi sınıf sendikacılığı anlayışının ay rılmaz bir parçası olarak gören DİSK her dönemde mücadele programını gözden geçirdi."

Şu bir gerçektir. Sınıf sendikacılığının bir görevi de faşizme, gerici ve emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı, savaşmaktır. Biz DİSK'in faşizme karşı aldığı tavır destekleriz.. Ama DİSK'in bugün faşizme karşı mücadelede aldığı tavır önerdiği ittifaklar hakim sınıflar arasındaki gelişmenin sendikalardaki yansımalarından başka birşey değildir. Ayrıca, DİSK yöneticileri son günlerde tabanda gelişen muhalefeti ezmek, gözlerini küllenmek için buna başvuruyorlar. Çünkü DİSK'in başında bulunan bundan önceki sosyal-faşistler ve şimdi de gerici sendika ağaları işçilerin faşizme ve sosyal-faşizme karşı gelişen mücadelesini engellemiş ve bu mücadeleyle pasifize etmişlerdir. Bunlara en güzel örnek DGM direnişi ve faşizme karşı ihtar eylemidir. İşçi sınıfının faşizme karşı gelişen mücadelesinin kendi boyutlarını aşmasından korkan DİSK yöneticileri yaptıkları bu eylemlerde de kendi gerici yüzlerini gösterdiler. Bu mücadeleleri resmî geçitler haline çevirdiler. DGM direnişinde kararlı bir mücadele veren Profilo işçilerinin mücadelesini "provokasyon" olarak nitelendirerek, sınıf yüzlerini ortaya koydular. DGM direnişi ve faşizme ihtar eyleminden dolayı atılan işçilere sahip çıkılmayarak, onları yoksulluğun pençesine atıldılar ve buna da sınıf sendikacılığı dediler.

Gene DİSK sözümona sınıf sendikacılığı adına faşizme karşı mücadeleyi sürdürürken temsilcilerin bu konudaki görüşlerini, aldıklarını bununla da "söz ve karar sahibi tabandır" ilkesini uyguladıklarını vurguluyorlar. Evet sınıf sendikacılığının bir ilkesi de "söz ve karar sahibi tabandır". Fakat DİSK yöneticileri yüzlerine astıkları sahte maskelyi gerçek göstermek için bu ilkeyi tüzüğüne koymuştur. Ama bu ilke DİSK içinde hiçbir zaman uygulanmamış-

tir. DİSK'i eleştiren işçiler "Maocu" diye işten atılıyor.. Fabrikalarda işçilerin hazırladığı sözleşme taslaklarına hiç uyulmuyor. İşçiler satılıyor, işten atılıyor, sahip çıkılmıyor.. Ama bütün bunlara rağmen "söz ve karar sahibi tabandır" deniliyor. Temsilciler Meclisinde de temsilciler hiç konuşmuyor. Ve de daha çok kendilerini öven temsilcilere söz hakkı veriliyor. Ama bütün bunların adı "söz ve karar sahibi tabandır." Son toplantı faşizme karşı mücadelenin, nasıl olması ve Türk-İş ile ittifak meselesi için yapılmıştır. Ama bu toplantı göstermeliktir.. Çünkü DİSK ile Türk-İş bunun üzerine konuşmuş ilkelerini tespit etmişlerdir. Bu yapılan toplantı ise yalnız ve yalnız göstermeliktir. Çünkü herşey hazırlanmıştır. Ama tabanın bu birleşmeye karşı çıkarak, tepki gösterdiğini gördükleri için göstermelik olarak böyle bir toplantıya başvurudular. Fakat DİSK'in başına çöreklenmiş bu sendika ağalarının hiçbir oyunu sendika ağası yüzlerini örtmeyecektir.

İkinci olarak sarı Türk-İş ile faşizme karşı yapılan birlik. Bu birlik hiç bir zaman işçi sınıfının birliğinin temeli değildir. Çünkü işçi sınıfının bu gün emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşizme ve sosyal-faşizme karşı gelişen muhalefetine yeni boyutlara ulaşmasından korktukları için böyle birlikler kurarak bu mücadeleyi engellemeye çalışıyorlar. Türk-İş ve DİSK in başına çöreklenmiş sendika ağaları faşist diktatörlüğün halkımızın canı pahasına aldığı hakları gaspetmesine işçi sınıfının seyirci kalmasını öneriyorlar. Çünkü Türk-İş - AP - CHP koalisyonu önererek komrador burjuvazinin ekonomik çıkmazdan kurtulmasını vaaz ediyor. Ve esas olarak da teröre karşı AP-CHP koalisyonunun daha güçlü olacağını vurguluyor. DİSK ise CHP'yi sonuna kadar destekleyeceğini söylüyor. Bugün bu sözleri söyleyenlerin işçi sınıfıyla bir ilişkisi yoktur. İşçi sınıfının birliği bugünkü temelli emperyalizme sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeledir.. Gene işçi sınıfının birliği bu düzeni savunma temeline olamaz. İşçi sınıfının birliği bu düzenin yıkılıp demokratik halk iktidarının kurulmasında yatar.

İşte DİSK'in başına çöreklenmiş sendika ağaları bu tavırlarıyla düzenin savunucusu gerici yüzlerini açığa koymuşlardır. İşçi sınıfı böyle bir ittifakı kabul etmeyecek ve mücadelelerini sürdürecektir.

ki muhalefeti geliştirmek için kızıl sendikaların bile bunlara belli ilkeler temelinde birleşmesini savunuyor.

Halkın Kurtuluşu'nun küçük burjuva oportünist çizgisi, onu bugün işçi sınıfını bölen bir mevziye getirmiştir. HK oportünistleri de TİKP karşı-devrimcileri gibi bulanık suda avlanmaya çalışmakta ve belki biraz bir şey koparırım düşüncesi ile işçi sınıfının önüne sahte alternatifler koymaktadırlar. Sözümona, sınıf sendikası Demir-İş bugün Maden-İş üyesi işçilerin birliğini parçalamaya çalışan bölücü

ve yıkıcı bir tekke, ismi olan ama kendisi görünmeyen bir tabella sendikasıdır. İşçi sınıfımız ve Maden-İş üyesi işçiler, dışardan gazel okuyan, işçi sınıfı ile bağı olmayan oportünist Halkın Kurtuluşu'na ve karşı-devrimci TİKP ne hak ettikleri cevabı vermedir ve verecektir de. Silahlar ağadaki yigit Maden-İş üyesi işçilerin, devrimci işçiler önderliğinde TİKP karşı-devrimcilerini, Silahlara'ya sokmayıp, döverek nasıl dışarı atıyorsa, Halkın Kurtuluşu oportünistlerinede hak ettikleri cevabı verecektir.

HİÇBİR BASKI MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ

Tekstil Genel Merkezinde sendika ağalarının koltuk kavgası sürmekte, içinde bulunduğu bunalım artmaktadır. Bilindiği gibi Merkez, Genel Merkez kongresini yapmaması üzerine, kayyuma verilmiş ve kongre kararı alınmıştır. Ancak seçimleri kaybedeceği ni bilen sosyal-faşistler kongrenin ertelenmesi için mahkemeye başvurmuşlardır. Böylece bir sürünceme dönemine girilmiş, bu sürüncemeden dolayı şubelerde faaliyetlerini sürdürmez hale gelmiştir.

Bakırköy şubesi de aynı bunalım içindedir. Bakırköy şubesinin ele geçirmesi ile Tekstil ele geçireceğini iyi bilen İGD'li sosyal-faşistler, bu şubeyi ele geçirmek için çeşitli burjuva oyunlarına başvurmuşlardır, Bakırköy şubesi yönetim kurulunu mahkemeye vermişlerdir. Nedeni ise, 25 Haziran'da yapılan kongreyi meşru görmemeleridir. Ancak kongre sonuçları geçerliliğini korumaktadır. Son olarak şubeye yetki verilmiştir.

Merkezdeki bunalım ve bu bunalım nedeni ile şubelerin faaliyet gösterememesi, patronların işçiler üzerindeki baskılarını ve işten atmalarını yoğunlaştırmalarına neden olmuştur. Bunun örneklerini fabrikalarımızda görmekteyiz. Sudan bahaneler ile birçok arkadaşımızı işten çıkarmaktan, onları çoluğu, çocuğu ile açlığın sefaletinin içine itmekten çekinmemektedirler. İşçileri daha rahat sömürebilmek, onları uysal kişiler haline ge-

tirmek için onların, gerçek yüzlerini gören, sesini biraz yükselten işçi arkadaşlarımız hemen işten atılmaktadırlar. Bu konuda İGD'li sosyal-faşistlerin oldukça önemli payları olmaktadır. Yazdıkları bildirimlerde devrimci arkadaşlarımızın isimlerini yazarak onları patrona ihbar etmekte dirler. En somut örneğini de geçtiğimiz Temmuz ayında bir kız arkadaşımızın işten atılması için yaptıkları direniştir. Yüzünde sosyalizm maskesi takmış olan bu Rus uşaklarının her geçen gün gerçek yüzleri ortaya çıkmaktadır. Ayrıca, İGD'li sosyal-faşistlerin postalar arası rekabeti körükleyici, birliği bozucu emeğin daha çok sömürülmesini sağlayıcı oyunlara girmelerini de eklersek, onların işçi düşmanı özelliklerini iyice görmüş oluyoruz. Postalar arası rekabeti körükleyerek, işçiler arasına nifak tohumları saçma yollarına başvuruların, işçiler arasındaki din, dil, milliyet vb. ayrılıklardan yararlananların burjuvalar olduğunu gözününe alırsak bunların niteliğini daha açık görmüş oluruz.

Fabrikamızdaki sorunlar her geçen gün artmaktadır. Çıkan yemeklerin besin değeri az olduğubut mutfaklar pislik içinde yüzmektedir. Kâr hırsı, işçi sağlığından ağır basmaktadır. Tuvaletler yeterli olmadığı gibi, temizliği de yapılmamaktadır. Aynı şekilde banyoların birçok parçaları eksiktir ve temizliğe burada da raslanmamaktadır. Kadın ar-

kadaşlarımızın dinlenme sırasında oturacakları yerler yoktur. Betonlar üzerinde bu süre geçirilmektedir.

Bütün bu sorunlarımıza karşılık sendika ve temsilcilerimiz, hiçbir sorunumuzla ilgilenmemektedirler. "Yarın yaparız", "sonra bakarız" gibi oyalayıcı tavır içine girmektedirler.

Biz Edipli işçiler inanıyoruz ki, bütün bu sorunlara baskımıza çöreklenmiş, koltuk kavgasına düşmüş olan sendika ağaları çözümler getiremezler. Ancak bizler başımıza çöreklenmiş sendika ağalarını yıkar, sorunlarımıza sahip çıkar ve işten atılmaları karşı sesimizi yükseltirsek, sorunlarımıza çözüm getirebiliriz. Patronların gelişen mücadelemizi engellemek için başvurdukları baskılar bizleri yıldırmayacaktır.

Bizler şuna da inanıyoruz ki, gerçek kurtuluşumuz ancak üzerimizde baskıların, sömürünün kaynağı olan komprador patron-ağa, devletin yıkılıp, demokratik halk iktidarı kurulması ile olacaktır. Bunun için faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı verilen mücadelede safları sıklaştıralım.

Istanbul Emniyet Müdürü Kozakçıoğlu açıkladı:

"Anarşistleri ihbar edene 50 bin lira mükafat!"

Açıklama yaparken İstanbul Emniyet Müdürü Hayri Kozakçıoğlu, gazetecilerle bir araya geldi. 'Anarşistleri ihbar edenlere 50 bin lira mükafat verileceği'ni açıkladı. 'Anarşistleri ihbar edenlere 50 bin lira mükafat verileceği'ni açıkladı.

Istanbul Emniyet Müdürü Hayri Kozakçıoğlu "Anarşistleri ihbar edene 50 bin lira..." ayrıca adı olayları ihbar edene de asgari 5 bin lira mükafat verileceğine dair bir açıklama yaptı.

Memleketimizde komprador kapitalistlerin ve büyük toprak ağalarının bu tür çağrılara yeni değildir. Hatta uzaklara gitmeden yakın tarihimize bir göz atığımızda uygulanan bu ve benzeri yöntemleri hatırlamak mümkündür. 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü döneminde o yılların tümü faşist genarelleri de sık sık bu tür açıklamalarda bulunarak ihbarcılık furyası yaratmışlardı. Yine o yıllarda "sayın muhbir vatandaş" deyişi alışılmış hale gelmişti. İhbarcılık furyasının yaratılması komprador patron ağa devletinin kaçınılmaz çöküşünün kokuşmuşluğunun bariz örneğidir. Komprador kapitalistler ve toprak ağaları sınıfı kaçınılmaz olan çöküşlerini biraz olsun geciktirebilmek için bir dizi yöntem sahneye koyarlar. İhbarcılık furyası da sahneye konulan bu söz konusu yöntemlerden, bir tanesidir. Bu yöntemin açık anlamı çöküşün hızını yavaşlatmak için işçi sınıfı ve ezilen kitlelerin mücadelesini bastırmada ihbarcılardan medet ummaktır. Bu gerçeği halkın gözünden gizlemek için her zaman olduğu

gibi bugün de çeşitli berbat demagojilere, sahtekarlıklara başvuruyorlar. Çünkü komprador kapitalistlerin ve toprak ağalarının, saltanatlarını sürdürürebilmeleri için gerçeğe değil, sahtekarlığa ve demagojiye ihtiyacı vardır. Ecevit hükümeti de ihbarcılık furyasını yaratırken gerçeği "halkın desteğinde anarşistleri yakalamak", "anarşiyi bastırmak" demagojisiyle gizlemeye çalışıyor. Ama Ecevit hükümetinin de diğer sınıf kardeşleri gibi talih-sizliği şudur ki; gerçekler inatçıdır, sahtekarlık ve demagojiyle yıkılmaz ve örtbas edilemez.

Bugün tüyler ürpertici cinayetleri işleyen, kitle katliamlarına başvuranlar bu devlet mekanizmasını elinde tutanlardır. Bu planlı faşist eylemlerin uygulayıcıları MİT, Kontr-gerilla ve diğer sivil faşist cinayet örgütleridir. Ecevit hükümeti bu kaynağın üstüne gitmede, yani faşist terörün kaynağını kurutmada halktan yardım beklediğini belirtmesi sahtekarlıktır. Ecevit hükümeti faşist terörün bu kadar açık hale gelmiş olan kaynağının üzerine gitmesi bir yana, bu kaynağı gizlemeye çalışıyor veya faşist terörün kaynağında devrimci örgütlerde yatmış gibi ifadeler kullanarak hedef şaşırtmaya çalışıyor. Kendi sınıf yapısı gereği böyle davranması

muhbir vatandaşlara yine mükafat verilecek

şaşırtıcı değil, gayet doğaldır. Doğaldır diyoruz, çünkü bugünkü hükümet halkın değil, komprador patronların ve ağaların menfaatlerinin sadık temsilcisidir.

Peki gün geçtikçe katmerleşen faşist terörün kaynağı açıkça ortada iken ihbarcılık furyası yaratmaya çalışılmakta amaç nedir? Bu amaç gayet açıktır. Komprador patron-ağa saltanatına son vermek için fedakarca çalışan proletaryanın ve halkın yüce menfaatlerinin temsilcisi olan komünistleri, aynı zamanda tüm yurtsever ve demokratları yok etmek, faaliyetlerini duruma uğratmaktır. Halkın gelişen mücadelesini zaafa uğratmaya çalışılmaktadır. Bu amaçlarını gerçekleştirmede "halkın desteğinde" görünümünün yaratılması boşunadır... Halk, kurtuluşu için mücadele ve ren evlatlarını ihbar etmez. Komprador kapitalistler ve toprak ağaları "maddi teşvikle" halkın desteğini kazanamazlar. Onlar ancak maddi teşvikle toplumun tortulaşmış kesimlerinden, yozlaşmış unsurlardan destek bulabilirler. Bunun kanıtını 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü döneminde görmek mümkündür. Fakat bu medet umdukları yozlaşmış unsurlar da komprador kapitalistler ve toprak ağalarının vede onların efendileri olan emperyalistlerin çöküşünü durduramaz. İşçi sınıfı ve halkımızın bu "muhbir vatandaş"ları cezasız bırakmadığı ve bundan sonrada bırakmayacağı unutulmamalıdır. İhbarcılıktan medet ummak kaçınılmaz çöküşün ifadesidir.

12 Mart döneminin kışkırtıcı ajanı Mahir Kaynak MIT'de Daire Başkan Yardımcılığına terfi etti

Bir ajan daha mükafatlandırıldı

MIT'de bir takım terfiler yapıldı. Tabii bu arada Mahir Kaynak da MIT Daire Başkan Yardımcılığına terfi etti. 12 Mart Askeri faşist diktatörlüğü döneminde yaşananlar için bu isim pek de yabancı değildir. Mahir Kaynak o dönemde cirit atan bir çok ajan-provokatörden bir tanesidir. İktisat Fakültesi eski asistanı Dr. Mahir Kaynak 12 Mart askeri faşist diktatörlüğü döneminde bir çok yurtsever demokrat yazar ve devrimciler hakkında düznece raporlar hazırlayarak işkence gömeleri ve tutuklanmalarını sağlamıştır.

Bu adı provokatörün halkımıza ve devrimcilere karşı daha sayısız tertipleri vardır. Bugün de, bu sayısız tertiplerinden ötürü, provokatör Mahir Kaynak terfi ettirilerek mükafatlandırılmaktadır. Esasen bu mükafat, Ecevit hükümeti döneminde yalnız Mahir Kaynak'a değil, yine 12 Mart Askeri faşist diktatörlüğü döneminde devrimcilere işkence yap-

Devamı Sayfa 10'da

mik yapı tahlilleriydi. Tartışma bu nokta üzerinde odaklaştı. Onlar meselede ciddi ve tutarlı bir görüş ortaya getiremediler. Günlük ve zavallı bir duruma düştüler. Kampanyanın ilanıyla birlikte hizipçi bir grup merkezi yapıyı fiiliyatta tanımadı. Ve açık tan bu hizipçi faaliyetlerini yayma girişimlerinde bulundu. Bunuda kampanya ilanına karşı yazdığı bir yazıyla ilan etti.

Hizipçi dogmatikler ideolojik-siyasi olarak ciddi ve tutarlı bir yana sahip değillerdi ve tam bir fikir fukaralığı içindeydiler. Bu nedenle yalan ve demagoji geri bilince hitap eden "İ.K. yoldaş reddediliyor" kof ajitasyonuna sarıldılar. Onlar geçmişin düzgün bir özeleştirisinin yapılmasına karşı çıkıyor, geçmişin hatalarının atılmasına, doğrularının geliştirilmesine "partinin inkarı", "İ.K. yoldaşın reddi" olarak tanımlıyorlardı ve geçmişi bütünüyle hatasız olarak görüyorlardı. "Ne savunuyorsanız ortaya koyun" dendiğinde "bizim ortaya koyacak birşeyimiz yok İ.K. yoldaşın yazılarını savunuyoruz" diyorlardı.

Hizipçiler defalarca disipline, özeleştiriyeye ve ilkelere çerçevesinde mücadele yürütmeye davet edildiler. Ama onlar kampanyanın ilanı ve yürütülüşüne ilişkin hataları kullanarak ve M-L hareketin zaafalarını istismar ederek hizipçilik ve yıkıcılık yolunda ısrar ettiler. Hatta bunun dozunu dahada artırdılar, özerklik, istediler, federasyon önerdiler. M-L hareketin 1974'lerde yeniden mücadeleye atıldığı dönemde merkezi bir yapıdan yoksunluğun ve anti-marksist eğilim ve anlayışların yol açtığı hata ve zaafı kullanarak, siyasetizlikten yakındılar, kendilerine önderlik yapılmadığını, harekete güvenlerinin olmadığını vurguladılar. Ama ne gariptir ki "siyasetizliğe bayrak açma" adı altında yillarca siyasetizliğin kallesi durumuna düştüler ve kendiliğindencilik girdabında debelendiler. Onlar M-L hareketin başlattığı ileri atılıma omuz verme, bu atılımın bağrında taşıdığı hatalara karşı ilkel ve tutarlı bir mücadele yürütme yeri ne, yıkıcılığı seçtiler. Hiçbir konuda ciddi bir mücadele yürütmediler, hiçbir doğru görüş geliştiremediler. K-b yapıları gereği yapamazlardı. Bunun yerine kof ajitasyon nağmeleriyle İ.K. yoldaşın görüşlerini bir dogma haline getirdiler, yanlışlara bağnazlıkla sarıldılar ve tekrarlama onu hatasız göstermekle veya görüşlerini dogma haline getirmekle olmaz. İ.K. yoldaşa sahip çıkmak, M-L harekete sahip çıkmak, geçmişin düzgün bir değerlendirmesini yapıp, hataları doğru tespit edip, ders çıkararak, doğru lara sarılıp geliştirmekle olur. Peki hizipçi dogmatikler geçmişin hangi düzgün değerlendirmesini yaptılar? Geçmişin hatalarını doğru tespit ederek, hangi dersleri çıkardılar? Hangi doğruları geliştirdiler? Hayır hiçbirini yapamadılar. Bu yüzden ideolojik-siyasi olarak dogmatik, ölü, mekanik dar kalıplar içinde, ilkelğin çemberinde debelendiler ve debeleniyorlar. Yine bu yüzden marksizm-leninizmden giderek daha fazla uzaklaştılar. K.b maceracılığının, troçkist anlayışların teori ve pratiğinde kulaç atar hale geldiler. Onlar hiçbir gelişmeyi, ilerlemeyi temsil etmediler ve etmiyorlar. Sistemleştirdikleri çizginin İbrahim Kaypakkaya yoldaşın çizgisiyle, lafta onun adını bol bol anmaları dışında ortak bir yönü yoktur.

DOGMATİK HİZİPÇİLİK VE OPÖRTÜNİZME VE İNKARCILIĞA KARŞI MÜCADELENİN SÖZDE ORTAK YANLARI ÜZERİNE SAHTEKARCA VAAZLAR

Bazıları, bu arada da oportünist ve inkarcı elebaşlar bizim oportünizm ve inkarcılığa karşı mücadelemizle, hizipçi dogmatikler arasında ortak yönler bulmaya ve bağ kurmaya umutsuzca çalıştılar. Böyle birşey gerçekleri bilmeden, onlara göz kapamadan veya gerçekleri tahrif etmeden yapılamaz.

Dogmatik hizipçiler, demokratik merkezi yetçiliği, ilkelere ve disiplini ayaklar altına aldılar, "özerklik" ve "federasyon" gibi örgütsel anarşist görüşler savundular. İkelere üzerine pazarlığa oturdular, bu pazarlıkta tavizler koparmaya çalıştılar, özel statü istediler. Bunlardan bazıları, bir nevi "elçilik" kurumu oluşturdular.

M-L hareket, bunları görüşlerini ortaya koymaya, ilkelere uyararak görüşlerinin mücadelesini vermeye çağırırdı. Eleştirileri bastırma, kadrolardan gizleme gibi bir yola

asla sapmadı. Aksine kampanyayı düzenli yürüterek bir organ aracılığıyla tüm kadrolara ulaştırma yolunu tuttu ve bu çerçevede kadrolara iletilmesi üzere onlardan görüşlerini istedi. Fakat onlar kadrolara güvenemediklerinden, ilkelere, disipline uyarak mücadeleye niyetleri olmadığından, ideolojik-siyasi olarak acz ve iflas içinde olduklarından buna yanaşmadılar. Sanki reddedilmiyormuşcasına, "bizim başka bir görüşümüz yok, İ.K. yoldaşın yazılarını savunuyoruz" deyip, işin içinden çıktılar.

M-L hareket o dönemde faaliyetlerinde çoğunluğun iradesini temel aldı, çoğunluğun görüşlerine bağlı kaldı. Bu konuda düştüğü darbeci hataların özeleştirisini yaptı ve düzeltti. Yani kampanya bir avuç hizipçi hariç devrimci kadroların ezici çoğunluğu nun arzularını dile getiriyordu ve hata ve yanlışları eleştirilerek çoğunluğun iradesi doğrultusunda yönlendirildi. Kampanyaya sadece bir avuç hizipçi karşı çıktı ve "parti reddediliyor", "İ.K. yoldaş reddediliyor"dan öte geçmeyen demagoji ve yaygaraya sarıldı. Kampanyaya karşı çıkarak, yıkıcılık bayrağı açmak, ilerlemeye, gelişmeye karşı bayrak açmaktı. Hizipçi dogmatiklerin yıkıcılık bayrağı, M-L harekete, onun disiplinine, çoğunluğun iradesine karşı açılmış kara bir bayraktı. Onlar bunu sözümona "İ.K. yoldaşa sahip çıkma" adı altında yaptılar ve böyle yapmayada mecburdular. Ancak M-L ler lafla özü birbirinden ayırırılar. Bu bakımdan hizipçilerin dillerinden düşmeyen İ.K. yoldaş lafıyla, bunun ardına gizlenen özü; ideoloji ve siyaseti doğru olarak ayırdettiler. Sözümona İ.K. yoldaşa sahip çıkma kılıfı ardındaki ideoloji ve siyaset neydi? Bu, bugün hizipçi dogmatiklerin sistemleştirdikleri çizgiye bakılarak söylelenebilir.

Bizim oportünizm ve inkarcılığa karşı mücadelemizde çoğunluğun iradesine uygun bir mücadeleydi. M-L harekete, onun çizgisine, çoğunluğun iradesine karşı yönelen, uygun fırsat kollayarak tezgahlanan tertip ve saldırıya karşı mücadeleydi. Oportünist ve inkarcı elebaşların M-L hareketin ilkelerini, disiplinini ve çoğunluğun iradesini hiçe sayan, ayaklar altına alan tasfiyeciler faaliyetlerine karşı bir mücadeleydi. İnkarcı oportünistlerin çoğunluğun belirlediği görüşler yerine kendi anti-marksist görüşlerini geçirmelerine karşı bir mücadeleydi ve bu mücadele bir anda ortaya çıkmamıştı, geçmiş ve gelişim süreci vardı. Ve bu mücadelede Leninist parti öğretisine ve ilkelerine sonuna kadar bağlı kalındı ve bunlar rehber alındı. Oportünizm ve inkarcılık ideolojik-siyasi olarak iflas ettirildi ve eleştirileri bastırma, gizleme çabalarına karşı demokratik-merkeziyetçilik ilkelerine bağlı kalınarak doğru M-L görüşleri tüm devrimci kadrolara ulaştırmada sonuna kadar ısrarlı olundu. Buna karşı tasfiyeciler elebaşlar tıpkı hizipçi dogmatikler gibi, ideolojik-siyasi mücadeleden yan çizdiler, meseleyi yalan iftira, kişisel saldırı, karalama ve demagojiye döktüler. M-Elere, M-L kadrolara hayat hakkı tanımayacaklarını ilan ettiler ve tasfiyecilik yolunda yürüdüler.

Ancak bu gerçekler doğru bir şekilde kavranmasa veya çarpıtılırsa hizipçi dogmatiklerde, oportünist tasfiyeciliğe karşı mücadele arasında bir ortaklık "keşfedilebilir" fakat böyle bir bakış açısı ve mantık Aydınlık revizyonistlerininkinden farksız olur. Onlarda İ.K. yoldaşın mücadelesiydi, I. tasfiyecileri aynılaştırıyorlar veya I. tasfiyecilerle İ.K. yoldaşın mücadelesini aynı kefeye koyuyorlar. Tasfiyeciler oportünistlerin ve hizipçi dogmatiklerle bizim mücadelemizin "ortaklığını keşfedenlerin bakış açısı mantığıyla, Aydınlık revizyonistlerinin bu yargılarına katılmamak olanaksız olur. Çünkü dogmatik hizipçilerle, bizi "ortaklaştıran" anlayışın, I. tasfiyecilikle İ.K. yoldaş "ortaklaştırmamasına" hiçbir neden yoktur.

HİZİPÇİ DOGMATİKLERİN FİŞKİRDİĞİ ZEMİN VE GELİŞMELERİ

Hizipçi dogmatiklerin "parti reddediliyor" çizgilerinde bugünkü gibi koftu. Marksist-Leninist partinin kuruluşu henüz gerçekleşmemişti, bunun gerçekleşmesi önünde bir engel olarak duruyorlardı.

Dogmatik hizipçilerin Marksist-Leninist saflarda azımsanmayacak tahribata yolaçtıklarını söylemiştik. Bu elbette tesadüfen or-

taya çıkmadı, Marksist-Leninist hareketin hata ve zaafalarının bir kefaretiydi. O dönemde Marksist-Leninist hareket üzerindeki sağ oportünist ve inkarcı etkiler hizipçi dogmatiklerin ortaya çıkmasının ve tahribata yol açmasının uygun bir zeminini oluşturuyordu. Bu sağ oportünist ve inkarcı etkiler hizipçi dogmatiklere karşı mücadeleyi zayıflattı ve onların demagoji yapmalarına elverişli malzeme sağladı.

Hizipçi yıkıcılar daha sonraki gelişmeleri içinde ideolojik-siyasi hiçbir ilerleme kaydetmemelerinin yanısıra hizipler itti fakından oluştukları için birbirlerine düştüler. Bu dalaşma içinde yıkıcılığın karabayrağını ilk kaldıran bazılarının yıldızları, söndü, bazılarında olduğu Aydınlık revizyonizminin kucağında aldılar. İbrahim Kaypakkaya, yoldaşa sözümona sarılma zıddına dönüştü. Kendi aralarında dalaşmaları sebebiyle hizipçiler uzun süre kendi aralarında bir birlik kuramadılar. En sonundabir hizip kendi ideolojik-siyasi çizgisi doğrultusunda diğer hizipleri etrafına topladı ve adına "parti" taktı. Bu çizgi Marksizm-Leninizm, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine düşman küçük burjuva bir çizgidir.

Meselenin özü parti var mıydı, yok muydu değil, ideolojik siyasi çizgidir. Bugün ken disine parti diyen birçokları ortaya çıkarılır. Burda belirleyici olan savunulan ideolojik siyasi çizgidir. Bu nedenle bugün "geçmişte parti vardı" diyenlerin izledikleri siyasi-ideolojik çizgiye bakmak gerekir. Bu yapılmazsa, onların anti-marksist çizgileriyle M-L çizgi arasındaki derin fark gözlerden gizlenir ve yok olur. Buda rüzgarlar önünde yaprak gibi sürüklenmeyi beraberinde getirir. Çünkü doğru çizgiyle, yanlış çizgi arasındaki fark, daha açıkçası bunun belirleyiciliği, ortadan kaldırılmıştır.

Bu "geçmişte bir partinin var olduğunu" biran için farzetsek dahi doğru ve geçerlidir. Bizim o partiye yaklaşımımız, onun ideolojik-siyasi çizgisini ele alıp değerlendirmemizden ayrı alınmaz, aksine bu belirleyici bir yere sahiptir ve konulmalıdır.

Bunun aksi bir anlayış, partiyi hizipler federasyonu gibi ele alan anti-Leninist bir anlayış olur. Bu aynı zamanda M-L bir parti içinde, onun çizgisine ters çizgilerin varlığını tanıyan bir anlayıştır ve Leninist öğretilerden sapmayı ifade eder. Böyle bir yapı, içinde her türden görüşlerin, anlayışların cirit attığı bir arı kovana benzer.

Dogmatik hizipçilerin geliştirdikleri çizginin geleceği yoktur. Onların kendi aralarında ideolojik-siyasi birlik yoktur. İkelere ilişkin ayrılıklar, ilkesiz uzlaşmalarla örtbas edilmeye çalışıldığı gibi "disiplin" yaftasıyla zorlama tedbirlerle "ortadan kaldırılmaya" çabalıyor. Elbette bu geçicidir.

Aynı ve benzer şeyler tasfiyeciler oportünist ve inkarcılar içinde söylelenebilir.

Bu gerçekler, rüzgarlara göğüs germede tasfiyeciler tahribatı giderme yolunda her türden zorluk ve engeli aşmada bize güç ve azim veriyor, M-L çizginin mutlaka galebe çalacağına dair inancımızı pekiştiriyor. Bugün her çeşit rüzgara göğüs gerebilmek, zorluklar ve güçlükler önünde gerilememek M-L çizgiyi kavramaya ve bu çizgide sebat etmeye bağlıdır. Bu aynı zamanda ileriye doğru sağlam adımlar atmanında garantisidir.

SONUÇ:

İşte 1972'lerde gerçekleştirilemeyen, M-L partinin kuruluşunu bugünde gündemdeki bir mesele olarak durmasının gelişim tablosu kısa hatlarıyla böyledir.

1972'lerde "sol" taktik çizgi ve bunun yolaçtığı geçici yenilgi sonucu gerçekleştirilemeyen parti kuruluşu, 1974'lerden sonraki M-L hareketin doğru bir işlerliğe sahip merkezi yapısının oluşturulmadığı dönemde de sağ ve "sol" oportünist etkiler nedeniyle gerçekleştirilemedi. Çünkü bu dönemde geçmişin düzgün bir muhasebesi yapılmadı, hatalı anlayışlar ve görüşler aşılamadı, doğrular geliştirilemedi. Bundan sonraki dönemde ise oportünizm ve inkarcılığın etkileri ve dogmatik hizipçilerin yolaçtığı tahribat partinin kuruluşu görevinin gerçekleştirilmesini engelledi. En son olarak partinin kuruluşu için şartların iyice olgunlaştığı, dogmatik hizipçilerin yolaçtığı tahribatin giderildiği, oportünist ve inkarcı anlayış ve görüşlerin yenilgiye uğra-

Devamı Sayfa 9'de

MİLLİ MESELE ÖZÜNDE BİR KÖYLÜ

Türkiye'de milli mesele üzerine özellik- le İbrahim Kaypakkaya yoldaşın Türk şovenizmine, revizyonizme ve her renkten oportünizme darbe vuran yazısından sonra çeşitli akımlarca bu mesele konusunda çok şey söylendi ve yazıldı.

Bazı burjuva-milliyetçi akımlar milli meseleyi tecrit edilmiş, kendibaşına bir mesele olarak ele alıp, "sömürgecilik" tezlerini buna kaldıraç yaptılar. "Sömürgecilik" tezlerinin temeli, Marksizm-Leninizmin bu meseleye ilişkin bakış açısının ve önermelerinin tahrif edilmesine veya çarpıtılmasına dayanıyor. Burjuva-milliyetçi akımların milli meseleye ilişkin tezleri, meseleye proletaryanın sınıf menfaatleri açısından değil de, ezilen millet burjuvazisinin menfaatleri açısından bakmayı ifade ediyor. Onlar Kürt milli meselesini şu zıtlık etrafında odaklaşıyorlar: "biz (Kürtler), onlar (Türkler)". Onların dünyaya bakış açıları budur. Oysa Marksist-Leninistler meseleye sınıf bakış açısından yaklaşıyorlar ve biz proletarya, onlar burjuvazi çelişmesini ön plana koyuyorlar. Bu gerçek, burjuva-milliyetçilerinin meseleye yaklaşımlarının ve önerdikleri çözümlerin proletaryaya hizmet etmediğini, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının birliğini sabote ettiğini ortaya koyuyor.

Bazı akımlarda milli meseleye ilişkin ya hiçbir şey söylemediler veya bir söylediklerini kısa süre sonra tekzip etmek zoruyla kaldılar, olağanüstü zikzaklar çizdiler. Bunların çoğu reformcu bakış açısına sahip çıktılar ve şoven bir mevziye kaydılar. Bu zikzaklı gelişimin en bariz örneği Halkın Kurtuluşu'dur. Onlar ilk başta Mihrici şoven bir çizgideydiler, sonra uzun süre suskunluğu yeğlediler, daha sonra bu suskunluk içinde reformcu "referandum" safatası reklam ettiler, kısa süre sonra bunu da savunamaz duruma düştüler ve milli meseleyi tek başlarına çözemeyeceklerini söylediler. Fakat nasıl olduysa daha sonra bu görüşten de vazgeçerek eski görüşlerini çeşitli rötüşlerle, hiçbirşey olmamasına pişkinlikle ve bir o kadar da "büttünlüklü çizgi" reklamıyla piyasaya sürdüler.

PARTİZAN; REVİZYONİSTLERE - OPORÜNİSTLERE VE KÜRT MİLLİYETÇİLERİNE, MARKSİST-LENİNİST HAREKETE SALDIRI MALZEMESİ SAĞLIYOR...

Marksist-Leninist hareket baştan itibaren milli mesele konusunda ilkel bir tavır benimsemiştir. O, milli meselenin ne denli önemli bir mesele olduğunu 72'lerde görünen millet şovenizmine darbe vurmuş, burjuva-milliyetçi anlayışları mahkum etmiştir. Marksist-Leninistlerin Partinin Yolunun 1. sayısında Türkiye'de milli mesele ve "sömürge" meselesi üzerine Marksist-Leninist anlayışı ortaya koymuş ve pratikte buna uygun bir mücadele yürütmüş ve yürütmektedir.

Bu yazıda "Partizan Çıkarken" adlı broşürde ortaya konan anti-Marksist anlayışlara eğileceğiz. "Partizan" yazarları İbrahim Kaypakkaya yoldaşa sahip çıkma adı altında kendi anti-Marksist anlayışlarını çeşitli meselelerde olduğu gibi milli mesele konusunda da ortaya koyuyor, Marksist-Leninist hareketin geçmişte bu konudaki hatasını aynen sürdürüyor ve daha da sistemleştiriyorlar. Onlar geçmişin hataları üzerinde yükseliyorlar. Marksist-Leninist hareketin aştığı hataları aynen savunmada ısrarlı olmaları onların sınıf niteliklerini göstermekte, dogmatik anlayışlarını sergilemektedir. "Partizan" yazarları aslında İbrahim Kaypakkaya yoldaşa sahip çıkmıyor, onu gözden düşürmenin en kötü yolunda yürüyorlar.

"Partizan" yazarlarının bugün millimesele konusunda savdukları Kürt milliyetçiliğine taviz vermesinin yanısıra, onların "Partizan"ın bu bariz hatasını kullanarak Marksist-Leninist harekete saldırılarına yol açıyor. Açıkçası, "Partizan" yazarlarının milli mesele konusundaki anti-Marksist anlayışları bir takım Kürt milliyetçisi akımların, kendilerini "Marksist" göstermelerine malzeme oluyor.

"Partizan" yazarlarının sakat anlayışları ve Kürt milliyetçisi akımların demago-

jisi çeşitli milliyetlerden halkımızın gönüllü birliğine ve ortak mücadelesine zarar veriyor.

"Çıkarken" broşüründe yazılanlar, "Partizan"ın emperyalizm ve proleter devrimleri çağında, milli meseleye bakış açısını kavramadığını, serbest rekabetçi kapitalizm dönemine özgü bakış açısını sürdürdüğünü gösteriyor. Bunun Marksizm-Leninizmle bağdaşır yanı olmadığı açıktır.

ÇAĞIMIZDA MİLLİ MESELE VE "PARTİZAN"IN VAZELERİ

Marksist-Leninistlerin günümüzde milli meseleye bakış açısı nedir ve nasıl olmalıdır? En genel hatlarıyla söyleyecek olursak Marksist-Leninistler her çeşit milli eşitsizliğe, haksızlığa ve ayrıcalığa karşı çıkar, milletlere, milli azınlıklara, dillere tam hak eşitliği için mücadele eder, milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını, yani ayrı bir devlet kurma hakkını tavizsizce savunur, zoraki birlikleri reddeder ve proletaryanın nihai hedefe, komünizme varmak için gerekli olan gönüllü birliği sağlamaya çalışırlar. Bu nedenle milli meseleye yaklaşım ve bakış açısı Marksist olmalıdır. Milli meseleye bakış ve yaklaşım her tarihi dönemde farklı olmuştur. Örneğin kapitalizmin serbest rekabetçi dönemindeki, çözüm günümüzde geçersizdir. Bugün o döneme has bakış açısında olmak, milli meseleye burjuva bakış açısına sahip olmak demektir.

"Partizan" yazarları Türkiye'de milli meseleyi "pazar sorunu" olarak; ezen milletin burjuvazisiyle, ezilen milletin burjuvazisinin pazara hakim olma mücadelesi olarak görmektedirler. Bunu açıkça belirtmelerine rağmen meseleyi muğlaklaştırmak için bir dizi ilaveler yapmaktan da geri durmuyorlar.

Onlar şunu belirtiyorlar:

"Bugün Türkiye'de birçok milliyet mevcuttur; ancak bunlardan sadece Kürtler bir millet niteliğine sahiptir. Hakim ulus olan Türk milletinin hakim sınıfları ezilen, bağımlı milletlere milli baskı uygulamaktadır. Milli baskının özünü, ezen ve hakim milletin hakim sınıflarıyla ezilen ve bağımlı ulusların burjuvazisinin ve toprak ağalarının ülkenin maddi zenginliklerine ve pazara rakipsiz sahip olma mücadelesi oluşturur." (Partizan Çıkarken, s.37) (abç).

Yine onlar, "milli baskının asıl hedefini ezilen ulusun burjuvazisi ve toprak ağaları oluşturur" diyerek, milli meselenin özünü "iki ulus burjuvazisi arasındaki rekabet" in oluşturduğu şeklindeki anti-Marksist anlayışlarını ortaya koyuyorlar. Zaten bunu açıkça şöyle dile getiriyorlar:

"Çağımızda milli mesele genel sömürge sorununa bağlanmıştır. Ancak bu, çok uluslu devletlerde milli baskının özünü iki burjuvazi arasındaki pazar kavgası olduğu ve milli hareketin milli devletler kurma yönünde olduğu gerçeğini değiştirmemiştir" (Partizan Çıkarken, s.38) (abç).

Evet, "Partizan" çağımızda milli meselenin emperyalizme karşı genel bir mesele haline geldiğini kabul etmesine (!) rağmen "Ancak" diye başlayan cümleyle bunu tekzip ediyor ve "çok-uluslu devletlerde meselelerin böyle olmadığını"; oralarda meselenin, "pazar meselesi" olduğunu söylüyor. "Partizan" yazarları Marksizm-Leninizmin katı evrensel gerçeğini, çok-uluslu devletler ve bunlar içinde Türkiye için geçersiz kılıyorlar. Hem de hiçbir ciddi, tutarlı izaha gerek duymadan. "Partizan"ın anti-Marksist ideoloji-siyasi şekillenmesine bu devrimci sorumluluktan uzak keyfilik baştan başa damgasını vurmaktadır.

ÇAĞIMIZDA MİLLİ MESELENİN ÖZÜNÜ PAZAR KAVGASI MI OLUŞTURUYOR?

Marksist-Leninistler milli meseleyi her zaman devrimci bir bakış açısı içinde ele alırlar. Ekim devrimi öncesi aşamada milli mesele genel burjuva demokratik devrim meselesinin bir parçası olarak düşünülüyordu. Ekim sonrası aşamada ise, yani emperyalizm ve proleter devrimleri çağında milli mesele genişleyip sömürge sorununa biçimine dönüştü; devletin iç meselesi olmaktan çıktı ve bir dünya meselesi haline; genel prole-

ter devrim meselesinin bir parçası haline geldi. Ekim öncesi dönemde milli meselenin, özünü ezen milletin burjuvazisiyle, ezilen milletin burjuvazisi arasındaki pazar kavgası oluşturuyordu. Bu dönemde milli baskının esas hedefi ezilen milletin burjuvazisiydi. Oysa çağımızda bu durum değişmiş, milli mesele özünde bir köylü meselesi haline gelmiştir. İşte Stalin bu nedenle şunları belirtiyordu:

"Ulusal sorunun köylü sorunu ile bir tutulamayacağı elbette doğru; çünkü köylü sorunlarından başka, ulusal sorun, ulusal kültür, devlet olarak ulusal varlık vb. sorunlarını da kapsar. Ama yine de köylü sorununun, ulusal sorunun temelini, onun içsel özünü oluşturduğu da kuşkusuz. Köylülüğün, ulusal hareketin temel ordusunu temsil etmesini, bu ordu olmaksızın, güçlü bir ulusal hareket olamayacağını, işte bu durum açıklar. Ulusal sorun, eninde sonunda bir köylü sorundur dendiği zaman, işte tastamam bu düşünülür." (Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, s.249).

"Partizan" yazarlarının anlayışı Stalin yoldaşın anlayışıyla taban tabana zıtlık içindedir. "Partizan" yazarları Semiç'in 1925'te Stalin'e karşı savduklarını 1978'de Marksist-Leninistlere karşı savunuyorlar.

Ne diyor "Partizan" yazarları? "Çağımızda milli mesele genel sömürge meselesine bağlanmasına rağmen, çok-uluslu devletlerde milli baskı bir iç meseledir, bu meselelerin özünü iki burjuvazinin pazar kavgası oluşturur."

Peki Semiç'in Yugoslavya için 1925'te savunduğu neydi? O milli meselenin içeriğini şöyle belirtiyordu:

"Bu toplumsal içerik bir yandan Sırp sermayesinin ve öte yandan da Hırvat ve Sloven sermayesinin rekabet savaşını içindedir." (Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, s.276).

Semiç'in bu söyledikleriyle, "Partizan" yazarlarının anlayışı arasında tam bir uyum vardır. Burada Semiç'in söylediği, Yugoslavya'da milli meselenin özünü hakim millet olan Sırp sermayesi, dolayısıyla Sırp burjuvazisi ile ezilen millet olan Hırvat ve Sloven sermayesi, yani Hırvat ve Sloven burjuvazisi arasındaki pazara rakipsiz hakim olma mücadelesinin oluşturduğunu.

Bu gerçek, "Partizan" yazarlarının çağımızda milli mesele genel sömürge meselesi haline gelmesine rağmen, çok-uluslu devletlerin bunun dışındadır, buralarda milli meselenin özünü iki burjuvazinin pazar kavgası oluşturur" iddiasının temelden yoksun olduğunu göstermiyor mu? "Partizan" yazarlarının çok milletli bir devlet olan Türkiye'de "milli baskının özünü ezen milletin hakim sınıflarıyla ezilen milletin burjuvazisi arasındaki pazara hakim olma mücadelesi teşkil ediyor" şeklindeki tezlerinin sakatlığı ortaya çıkmıyor mu?

Çünkü Stalin yoldaşın Semiç'le tartışması tastamam çok milletli bir devlet olan Yugoslavya üzerine cereyan etmektedir. Stalin, "Partizan" yazarlarının "çok-uluslu devletler için geçerli değil" dedikleri tastamam da çok-milletli bir devlet olan Yugoslavya için söylenmekte ve bunu evrensel geçerliliğe sahip olarak ortaya koymaktadır.

Stalin Semiç'i eleştirirken onun milli meseleyi, anayasal bir meseleye, bir reform meselesine indirgediğini söylüyordu. Ve bunun Semiç'in temel yanlışlığı olduğunu vurguluyor, onun, milli meseleyi özünde ezen milletin burjuvazisi ile ezilen milletin burjuvazisi arasındaki pazar kavgası olarak görmesinin; köylü meselesi olarak görmesinin buradan kaynaklandığına işaret ediyordu.

Stalin şunları belirtiyordu: "Sloven ve Hırvat burjuvazisinin Sırp burjuvazisi ile rekabet savaşının burada belli bir rol oynamaktan geri kalmayacağından elbette kimsenin kuşkusu yok. Ama ulusal hareketin toplumsal anlam ve önemini çeşitli milliyetler burjuvazisinin rekabet savaşında gören bir adamın, ulusal sorunu aslında bir köylü sorunu olarak düşünemeyeceği de yadsınmaz. Şu anda yerel ve devletin iç sorunu olmaktan çıkıp, bir dünya sorunu, sömürge ve bağımlı milliyetlerin emperyalizme karşı bir savaşım sorunu duru-

Ü MESELESİDİR

muna gelmiş bulunan ulusal sorunun özünü ne oluşturur? Bugün ulusal sorunun özü, sömürge ve bağımlı milliyetler halk yığınlarının mali sömürgeye karşı, bu sömürge ve bu milliyetlerin, egemen milliyetin emperyalist burjuvazisi tarafından siyasal köleleştirilmesi ve kültürel kişisizleştirilmesine karşı savaşımdır. Ulusal sorun bu biçimde konduktan sonra, çeşitli burjuvaları arasındaki rekabet savaşımının ne anlamı olabilir? Herhalde kesin olmayan, ve hatta, bazı durumlarda önemsiz bir anlamı olabilir. Burada asıl, bir milliyet burjuvazisinin bir başka milliyet burjuvazisini rekabet savaşımında yenmesi ya da yenilmesi olgusunun değil, ama egemen milliyetin emperyalist grubunun temel yığınları, ve herşeyden önce sömürge ve bağımlı ülkeler köylü yığınlarını sömürüp ezmesi ve onları ezip sömürürken, böylece onları emperyalizme karşı savaşıma sürükleyip, proleter devriminin müttefikleri durumuna getirmesi olgusunun sözkonusu olduğu açık. Eğer ulusal hareketin anlamı ve önemi, çeşitli milliyetlerin burjuvazileri arasında ki rekabet savaşımına indirgenirse, ulusal sorun eninde sonunda bir köylü sorunu olarak düşünülemez ve tersine: Eğer ulusal sorun eninde sonunda bir köylü sorunu olarak düşünülürse, ulusal hareketin toplumsal anlamı ve önemi çeşitli milliyetler burjuvazileri, arasındaki rekabet savaşımında görülemez. Bu iki formül arasında eşit işareti koymak kesinlikle olanaksızdır." (Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürge Sorunu, s.276-277).

Marksizm-Leninizmin en temel gerçekleri çarpıtıldığında veya inkar edildiğinde ve en temel gerçeklerin inkarına dayanan anti-marksist anlayışlar aşırı bir bağnazlıkla, savunulduğunda, klasiklere dönüp böyle uzun alıntılar yapmak gerekli ve kaçınılmaz oluyor. Stalin yoldaşın söyledikleri bize ışık tutarken, "Partizan" yazarlarının anlayışını yerden yere vuruyor. Bugün ülkemizde milli mesele özünde bir köylü meselesi olarak düşünülmüdüğü sürece, iki burjuvazi arasındaki pazar kavgası olarak düşünülüyor demektir. Ülkemizde milli baskının acısını çeken halk yığınları, özellikle de köylülük çekmektedir. Kürt burjuva ve toprak ağaları ile Türk hakim sınıfları arasındaki pazara rakipsiz hakim olma mücadelesinin tayin edici anlamı ve önemi yoktur. Ülkemizde milli meselenin çözümü devrim meselesine kopmaz bağlarla bağlıdır. Milli mesele Milli Demokratik Halk Devrimini meselesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Meseleye Marksist-Leninist açıdan yaklaşıldığında "Partizan" yazarlarının milli meseleyi özünde iki burjuvazi arasında rekabet kavgası olarak tespit eden formülasyonlarıyla, milli mesele özünde bir köylü meselesidir formülasyonu arasında eşit işareti koymak mümkün değildir.

Buradan çıkan çok önemli bir sonuç da, "Partizan" yazarlarının çağımızda milli meselenin iç mesele olmaktan çıkıp emperyalizme karşı genel mücadele meselesi haline dönüştüğünü söylemelerine rağmen, aslında bunu kavramadıkları bunun kendileri için hiçbir yol göstericiliğe sahip olmadığı ve reddettikleridir.

Bu tamamen doğrudur. Çünkü çağımızda milli meselenin sömürge ve ezilen halkların emperyalizme karşı genel mücadele meselesi haline geldiğini kavramak ve savunmak, milli meselenin özünün iki burjuvazi arasındaki pazara hakim olma mücadelesi olduğunu, milli baskının esas hedefinin ezilen milletin burjuvazisi olduğunu söylemek ve savunmakla bağdaşır bir yanı yoktur.

MİLLİ HAREKETLER EMPERYALİZME KARŞI GENEL MÜCADELE BİLANÇOSUNDAKİ SONUÇLARINA GÖRE DEĞERLENDİRİLİR...

Ayrıca "Partizan" yazarlarının "Çıkar ken" broşüründe açıkça yansıdığı gibi, milli hareketlere yaklaşımları ve onları değerlendirmeleri de sakattır. Onlar milli hareketlerin emperyalizme karşı genel mücadele açısından ve bu mücadelenin menfaatleri açısından yargılayıp, tavır belirleme yerine özel açısından, bir ülkedeki sınıf mücadelesi açısından yargılanması ve tavır belirlemesi bakış açısını sunuyorlar.

Açıktır ki bu, milli meseleyi halen devlet içi sorun olarak görmekten ayrı değildir..

Marksist-Leninistler emperyalizme darbe vuran, onu zayıflatan ve devrilmesini kolaylaştıran milli hareketleri desteklerler. Temel kıstas budur. Bu, milli hareketlerin niteliği meselesi içinde geçerlidir. Emperyalizmi zayıflatan, onadarbe vuran ve yıkılışını kolaylaştıran milli hareketler, onlar burjuvazi önderliğinde dahi olsa objektif olarak ilerici bir rol oynarlar. Afgan Emirinin Afganistan'ın bağımsızlığı için yürüttüğü savaş, onun monarşist niteliğine rağmen bu nedenle; yani bu savaşın emperyalizme darbe vurması, onu zayıflatması nedeniyle desteklenmiştir. Yine bu nedenle, Mısır'ın bağımsızlığı için, Mısırlı tüccarların, burjuvaların önderliğinde yürütülen savaş, onların burjuva niteliğine ve sosyalizme karşı olmalarına rağmen ilericiydi.

Lenin "milli hareketin biçimsel demokrasi bakımından değil, emperyalizme karşı genel mücadele bilançosundaki gerçek sonuçları bakımından yani soyutlanarak değil, düşün ya ölçüsünde" değerlendirilmesi gerektiğini belirtmişti. (Bkz. Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı).

Serbest rekabetçi kapitalizm döneminde, desteklenen milli hareketler feodalizme ve mutlakiyete darbe vuran hareketlerdi. O dönemde milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı dahil, demokrasinin çeşitli istemleri, başlıbaşına şeyler değil, dünya demokratik hareketinin tümünün parçasıydılar. 1840-1850 yıllarında Marks Polonyalıların ve Macarların milli hareketlerini desteklerken ve Çeklerin ve Güney Slavların milli hareketlerine karşı çıkarken bu bakış açısından hareket ediyordu. Çünkü Polonyalıların, Macarların milli hareketleri mutlakiyete darbe vururken, Çeklerin ve Güney Slavların milli hareketi böyle bir nitelik taşııyordu.. Aksine bu hareketleri desteklemek Avrupa'da devrimci hareketin en tehlikeli düşmanı çarlığı desteklemek anlamına gelirdi.

Çağımızda, milletlerin kaderlerini tayin hakkı dahil, demokrasinin çeşitli istemleri proleter dünya devrimini mücadelesinin bir parçası haline gelmiştir. Emperyalizme darbe vuran, proleter dünya devrimini güçlendiren her milli hareket devrimci ve ilerici bir rol oynar ve desteklenir. "Bazı sonuç durumlarında parçanın bütün ile çelişmesi mümkün değildir. O zaman parça atılır."

YANLIŞLARA SARTILMAK PROLETARYANIN TAVRI DEĞİLDİR...

Sonuç olarak, "Partizan" yazarlarının milli meseleyi ele alış, milli meseleye bakış açıları ile milli hareketleri değerlendirmeye ve milli hareketlere karşı tavır konusundaki görüşleri Marksizm-Leninizme taban tabana zıttır. "Partizan" yazarları bir dizi konuda siyaset adı altında anti-marksist safsatalarla dürüst devrimci unsurların bilincini karartmakta, onların doğrularını görmesini, Marksist-Leninist çizgide birleşmesini engelleneye çalışmaktadırlar.. Onlar tekke ve mevki hırsı peşinde koştuklarından, tabandaki dürüst devrimci unsurları yanlışları, bağnazca savunmaya, doğrularına gözlerini kapatmaya teşvik ediyorlar. Bunu tekkeyi ve mevkiyelerini korumanın başlıca yollarından biri sayıyorlar. Marksizm-Leninizm ve Marksist-Leninist görüşleri karşısında tüm tekke duvarları; dogmatik hizipçilerin tekke duvarları da yıkılmaya mahkumdur. "Partizan" saflarındaki tüm dürüst unsurlar doğruları benimseyip, savunmada, yanlışları atmada cesur olmalıydılar. Yanlışlarda ayak diremek, yanlışlara bağnazca sarılmak proletaryanın tavrı değildir.

HALKIN BİRLİĞİ HAFTALIK DERGİ *
Sahibi: Hayrabet HONCA * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
* İdarehane Yeri: Klodfarer Caddesi, Oğuz Han, 25/12 Divanyolu-Istanbul * Haberleşme Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-Istanbul * Ödemeler için Posta Çeki No: 102 87/3 * İstanbul Dağıtım: BİR-DA Ankara Dağıtım: Fikri Neğis İzmir Dağıtım: DATİC * Diziği: Sampiyonlar * Abone Şartları: Altı aylık 100; Yıllık 200 TL. * Basılı: DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ *

"Ulusal hareketlerin büyük çoğunluğunun kuku götürmez devrimci niteliği ne kadar görelidir ve kendine özgü ise, belirli bazı ulusal hareketlerin olası gerici niteliği de ölçüde görelidir ve kendine özgüdür. Emperyalist baskı koşulları içinde ulusal hareketlerin devrimci niteliği, harekette kesinkes proleter unsurların varlığını, hareketin devrimci ya da cumhuriyetçi programının varlığını, hareketin demokratik bir temelini, varlığını gerektirmez."

J.V. STALİN
(Leninizmin İlkeleri)

"Eskiden burjuvazi milletlerin önderi sayılırdı; milletlerin haklarını ve bağımsızlığını korur, Bunu "herşeyin üstünde" tutardı. Şimdi bu "milli ilke"den eser kalmamıştır. Şimdi burjuvazi milletinin haklarını ve bağımsızlığını dolar karşılığında satmaktadır. Milli bağımsızlık ve milli egemenlik bayrağı bir kenera atılmıştır. Komünist ve demokratik partilerin temsilcileri, eğer ülkelerinizin yurtseverleri, milletlerinizin önderleri olmak istiyorsanız, bu bayrağı kaldırmak ve yükseltmek size düşmektedir. Onu kaldıracak başka kimse yoktur."

"Hiç şüphe yok ki, her ulusal hareket ancak bir demokratik burjuva hareketi olabilir... Çünkü, geri kalmış ülkelerde nüfusun büyük çoğunluğu burjuva kapitalist ilişkileri temsil eden köylülerdir. Bu geri kalmış ülkelerde proleterya partilerinin kurulmaları gerçekten mümkün olsa bile köylü hareketiyle kesin ilişkiler kurulmadan ve köylü hareketini etkin bir biçimde desteklemeden, komünist taktikleri ve bir komünist politikası izleyebileceklerini sanmak düş'e kapılmaktır."

V.I.Lenin
(Milli Mesele ve Sömürge Meselesi Üzerine Rapor, 26 Temmuz 1920)

GEÇMİŞE KISA BİR BAKIŞ

Baş Tarafı Sayfa 7 'de

tıldığı, bu doğrultuda ciddi adımların atıldığı bir durumda ortaya çıkan oportünist inkarcı ve tasfiyecilik ve onun yolaçtığı tahribat parti görevinin yerine getirilmesinin başengeli oldu. M-L partinin kuruluşu halen gündemdeki bir sorun olarak kaldı.

Bırakalım çeşitli k.b akımlar, tasfiyecici tahribatın yolaçtığı olumsuz şartlarda anti-marksist rüzgar estirmeye çalışsınlar.

Bırakalım kof yaygara ve demagojiyle gerçekleri çarpıtmaktan medet unsunlar.

M-L'ler rüzgarlara göğüs gererek saflarını sağlamlaştırıp sıklaştırarak partinin yolunda kararlılıkla yürüyeceklerdir.

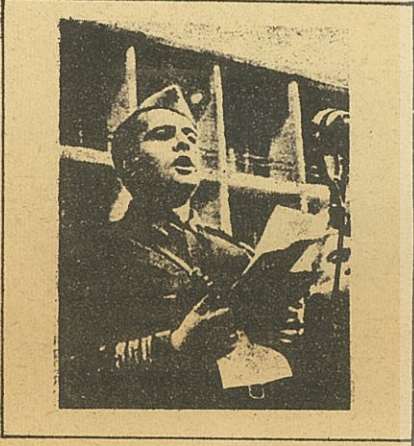

Kurtuluşunun 34. yılında

sosyalizmin bayrağı yükseklerde dalgalanıyor

29 Kasım 1944 günü, bir ülke daha emperyalist-kapitalist sistemden koparak, bağımsızlığını ve sosyalizmi ilan etmişti. Avrupada küçük bir ülke olan Arnavutluk 29 Kasım 1944 günü, uzun yıllar süren baskı ve sömürü düzenine, faşist işgale son vererek, işçi sınıfının iktidarını kurmuş ve sosyalizmi inşa etmeye başlamıştır.

Arnavutluk halkının anti faşist milli kurtuluş savaşının zaferi, dünya halklarının ve işçi sınıfının milli kurtuluş ve devrim mücadelesine güç katmıştır. Alman ve İtalyan faşistlerinin saldırılarına, işgallerine karşı yiğitçe direnen Avrupanın bir dizi ülke halkları, milli kurtuluş savaşlarını peşi sıra zafere ulaştırmışlardır.

Özellikle doğu Avrupa ülkesi halklarının mücadelesini zafere götüren en büyük etkenlerden bir tanesi Komünist Partilerin, mücadelenin en ön safalarında yer alarak halklara, bu mücadelede doğru bir tarzda önderlik etmeleri olmuştur. Marksizm-Leninizm ile silahlanan bir dizi Komünist Partisi, şartları doğru tahlil ederek, ve Marksizm-Leninizmi hayatlarının her alanına uygulayarak halk kitlelerini örgütlemiş seferber etmiş ve devrimi zafere ulaştırmıştır.

Bu partilerin bir taneside Arnavutluk Komünist Partisidir. (Bugünkü adı Arnavutluk Emek Partisidir.) 1941 yılında kurulan AKP, hemen mücadeleye atılarak, işgalci İtalyan ve Alman faşist güçlerine ve onun ülkedeki işbirlikçilerine karşı silahlı mücadeleyi başlatmıştır. AKP, başında Enver Hoca yoldaş olmak üzere, Arnavutluk halkını Parti etrafında örgütlemeye başlamış ve halk silahlı kuvvetlerinin ilk birimlerini-gerilla birliklerini- örgütleyerek işgalci güçlere ve onlarla işbirliği yapan güçlere karşı eylemlere girişmiştir.

Tüm halkı işgalcilere ve işbirlikçilerine karşı örgütlemek için halk iktidarının ilk adımı olan, anti-faşist Milli Kurtuluş Konseylerini kuran AKP, milli kurtuluş savaşı ile sosyal devrimi birleştirerek, siyasi iktidarı ele geçirmek gerektiğini vurgulamış ve mücadeleyi yerli sömürücülere karşı da yöneltmiştir. Devrimin temel sorunu siyasi iktidarı ele geçirmektir ilkesinden hareket eden AKP, faşizmin sosyal temelini de son vermiştir.

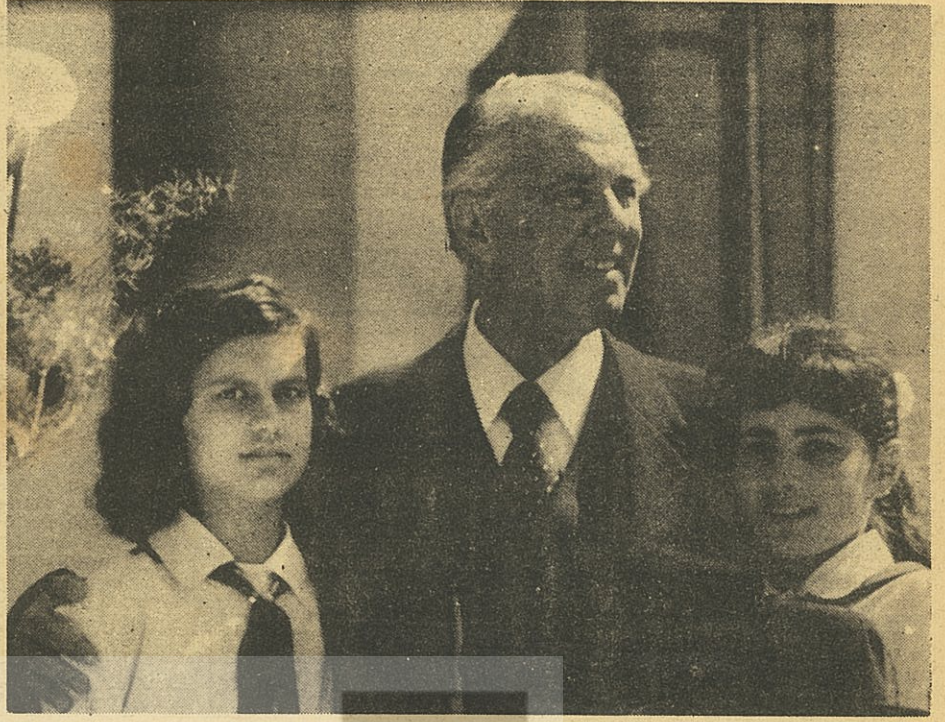
Arnavutluk halkının kurtuluşunu sağlayan, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu, AKP dir. Devrimin örgütleyicisi, önderi ve yöneticisi AKP'dir. AKP Marksizm-Leninizm ile silahlana- rak ve Onu hayata uygulayarak devrimin zaferini garantilemiştir.

Kurtuluşunun 34. yıldönümünde, yine başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi, milli egemenliğini, sosyalizmi ve Marksizm-Leninizmi korumak ve savunmak için, kendi gücüne güvenerek ve dayanarak emperyalizme, sosyal emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele etmekte ve dünya proletaryasına ve halklarına devrim ve sosyalizm yolunu göstermektedir. Marksizm-Leninizmin saflığının korunması ve uygulanması devrimin garantisi, proletarya diktatörlüğünün geliştirilmesi ve sağlaştırılması nın garantisidir. AEP ve Arnavutluk halkı, Marksizm-Leninizm karşı yönelen ve ondan sapan partilere ve ülkelere karşı her zaman kararlılıkla mücadele etmiştir. Tito Troçkizminin, Kruşçev revizyonizminin ve "3 Dünya" adlı oportünist teorinin ortaya çıkartılması mücadelesinde AEP'si ve Enver Hoca Yoldaş her zaman önde bulunmuş ve bu mücadeleye önderlik etmiştir.

Kurtuluşunun 34. yıldönümünde, sosyalizmi başarıyla inşa eden ve proletarya diktatörlüğünü sağlama Arnavutluk halkı, bu mutlu gününde daha bir azim ve kararlılıkla, her türden revizyonist teorilere, emperyalist, sosyal-emperyalist saldırı ve kuşatmaya karşı durmak ve herhangi bir saldırıyı bertaraf etmek için, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisi etrafında birleşmekte ve mücadele etmektedir.

Kurtuluşunun 34. yıldönümünde, Marksizm-Leninizmin Kızıl Bayrağının şanlı dalgalandığı Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetinin kahraman halkını ve Arnavutluk Emek Partisini sıcak militan enternasyonalist duygularla selamlarız.

Arnavutluk halkını ve AEP'yi selamlıyoruz

Değerli yoldaşlar,

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin ilan edilmesinin 34. Yıldönümünde, Türkiye işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin ve Türkiyeli Marksist Leninistlerinin en sıcak milli tan duyularını iletir, sizleri ve Arnavutluk halkını coşkuyla selamlarız.

Faşist Alman ve İtalyan işgalcilerinin ve yerli sömürücü sınıfların baskı ve sömürsü ne son vermek, halk iktidarını kurmak için, Arnavutluk Emek Partisi önderliği altında yürütülen acılı ve kanlı mücadele sonucu, Arnavutluk halkı bağımsızlığını kazanmış ve devrimi zafere ulaştırmıştır.

Arnavutluk devrimini zafere götüren ve bugünde proletarya diktatörlüğünü sağlama mücadelesinde ve sosyalizmi başarıyla inşa etmede Arnavutluk halkına yol gösteren Arnavutluk Emek Partisi ve onun önderi Enver Hoca yoldaştır.

Marksizm-Leninizm ile silahlanan bir partinin her gücünün ve engellerin üstesinden gelebileceğini gösteren Arnavutluk Emek Partisi 1960'larda olduğu gibi bugünde "3 dünyacı" Çinli revizyonizme karşı her za-

manlı keskin ve ilkeli tavrını takınarak, Marksizm Leninizmin saflığını korumuş ve böylece bir kez daha dünya işçi sınıfına ve halklarına devrim yolunu göstermiştir.

Arnavutluk halkının bu mutlu gününde, dünya işçi sınıfı ve halkları gibi Türkiyeli Marksist-Leninistler Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı, başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu Arnavutluk Emek Partisine minnettardır.

Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetinin ilan edilmesinin 34. yıldönümünde, proletarya diktatörlüğünün sağlaştırılması ve sosyalizmin inşa edilmesi mücadelesinde sizlere başarılar dileriz.

YAŞASIN SOSYALİZMİN KALESİ
ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK
CUMHURİYETİ!

YAŞASIN ŞANLI ARNAVUTLUK
EMEK PARTİSİ!

YAŞASIN SEVGİLİ YOLDAŞIMIZ
ENVER HOCA!

MARKSİZM-LENİNİZME ŞAN
OLSUN!

HALKIN BİRLİĞİ
PARTİNİN YOLU

30-11-1978 İSTANBUL.

ONLU AJAN MAHİR KAYNAK MUKAFATLANDIRILDI.

Baştarafı Sayfa 5 'de

makla ün kazanmış isimler de terfi ettirilerek mukafatlandırılmışlardır. Bu gelişmeler, faşist, terör ve tertiplerin halkımız üzerinde yeni boyutlar kazanacağına işaret etmektedir.

Yine provokatörlerin mukafatlandırılmaları gibi gelişmeler, bugünkü Ecevit hükümeti döneminde cereyan etmektedir. Seçimler döneminde demokrasi havarisi kesilen Ecevit'in "birtakım tertiplerin provokatörler tarafından hazırlandığı ve bunların devlet mekanizmasından temizleneceği" yolundaki demeclerine, o dönemin arşivlerinde rastlamak mümkün değildir.

Fakat bugün provokatörlerin terfi edilmesi bir yana onların terfi ettirilerek mukafatlandırılma-

sı, böylece faşist terörün kaynağı olan MİT, KONTR-GERILLA gibi cinayet örgütlerinin sağlanmasını, Ecevit'in seçimler dönemindeki demeclerinin demokrasi palavraları olduğunu gösteriyor. Ve nitekim bugün Ecevit hükümeti döneminde yalnız 12 Mart Askeri faşist diktatörlüğü dönemindeki provokatörler mukafatlandırılmıyor, 12 Martta uygulanan tüm yöntemler bugün "yeni tedbirler"le yeniden sahneye konulmaktadır.

Ecevit hükümeti de kendisinden evvelki MC hükümetiyle aynı mayadandır. Yani bunlar sınıf kadesleridir. Bu nedenle bugün faşist diktatörlüğün köpekleri olan işkencecileri, ajan provokatörleri ancak halkımız kendi elleriyle cezalandıracaktır.

TASFIYECİ ŞEFLERİN "TARİHİ" KARARI

Tasfiyeciler oportünist şefler "tarihi" bir karar almışlar. Bu "tarihi" karar, bizimle tartışmaya kararlıdır. Tabandaki unsurlara da bu gerici kararlarını sözümlerine disiplin adı altında zorla dikte ediyorlar.

Tasfiyeciler elebaşlar böyle bir karara neden ihtiyaç duyuyorlar? Çünkü onlar gerçeklerin öğrenilmesinden korkan bir avuç komplocu mevki düşkünüleridir. Onları böyle bir karara iten ideolojik-siyasi iflaslarıdır. Bölücü, tasfiyeciler yüzlerinin daha da açığa çıkacağı korkusudur.

Tasfiyeciler ceryana göğüs gereyemeyen bazı dürüst unsurların bizle tartışmasını yasaklama kararı, onların doğruları görüp Marksist-Leninist saflarda yerlerini alacağı endişesinden ileri geliyor. Çünkü tasfiyeciler elebaşlar bastıkları zeminin ne denli çürük olduğunu kendileri de görüyorlar. Ama böylesi umutsuz çırpınışlardan da kendilerini alamıyorlar. Çünkü gerici kararlarla doğru, Marksist-Leninist görüşlerin yayılması, gerçeklerin öğrenilmesi engellenmez. Tasfiyeciler elebaşlarının benzer gerici yöntemlere, her dönemde, yakılışa giden, çöken güçler başvurmuştur. Fakat tekneyi ayakta tutmak için başvurulan bu tür gerici manevralar her zaman iflas etmiştir.

Tasfiyeciler şeflerde ideolojik-siyasi iflas bayrağı çekince ne yapsınlar, düşmanlık körükleyerek, tabandaki bazı dürüst unsurların doğru fikirlerle karşı karşıya gelmesini önlemek için böyle gerici "tartışma" yasaklamalarıyla ayakta kalmaya çalışacaklar. Halkın Birliği'nin okunmasını yasaklama, dağıtımını engelleme, gazete satan devrimcilerle saldırma, kitapçılarını tahrip etme vs. gibi gerici, karşı-devrimci faaliyetler de hep göküşe gidenler, kaçınılmaz akibetlerini önlemek için başvurdukları yararsız çırpınışlardır. Tartışmayı yasaklama kararları da bu çırpınışların bir halkasıdır.

Gözlerini tasfiyecilik ve kariyerizm bürümüş şefler tasfiyeciler gazetelerinin 46. sayısında bizi "muhatap alıp eleştireceklerini, buna gerek olmadığını" yazıyorlar. Bu onları burun büyüklüğünü değil, acizliklerini, Marksist-Leninist görüşler karşısında ezildiklerini gösteri-

yor. Tabii onlarda her asil küçük burjuva aydını gibi nazik gururlarını kurtarmaya çalışıyorlar.. Çünkü onların en fazla önem verdikleri nazik gururlarının incinemesidir. Bu yüzden en sefil halde bulunsalar dahi yüksek perdeden hava atmaktan kendilerini alamıyorlar.

Tasfiyeciler elebaşlar polemiklerimizin ilk başlarında da yüksek perdeden atarak ideolojik-siyasi tartışmaya girmeyeceklerini söyleyerek tartışmadan yan çizmişler, meseleyi ideolojik-siyasi platformdan kaydırarak, kişisel saldırı, karalama ve iftira kampanyası yürütmeye başlamışlardır.

Onlar, şimdiye kadar en önemli sorun olan parti sorununda hep susmayı ve geçiştirmeyi yeğlediler. Meselelerin özü olan Parti sorununu sürekli gözlerden gizlemeye, başka meseleler üzerine gevezelik manzumeleri dizerek onu karartmaya çalıştılar. Şimdi de böyle yapıyorlar. Parti meselesiyle ilgili olarak eleştirilebilir hiçbir ciddi cevap veremediler. Yazdıkları birkaç paragrafta ise kendi kendilerini teşhir ettiler.

Bir avuç tasfiyeciler elebaşının kendi içlerinde de ideolojik-siyasi birlikleri yoktur. Onlar Marksist-Leninist harekete düşmanlık temelinde şimdilik bir arada duruyorlar.

Biz tasfiyeciler oportünistlere, karşı ideolojik-siyasi mücahede den yan çizmedik, şimdi de tavrımız böyledir. Bize kadroları sürü görme anlayışında olduğumuz adı suçlamasını yönelten tasfiyeciler baylar, tüm faaliyetleri ve kararlarıyla kendilerinin bu anlayışta olduğunu sergiliyorlar.. Onlar kadrolarını oportünist ve inkarcı görüşleriyle güdecekleri bir sürü sandılar ve sanıyorlar. Tartışma yasaklama kararları da bunu gösteriyor. Kadroları tek taraflı, Marksist-Leninist harekete düşmanlık, iftira ve yalanla kemikleştirerek, kendilerine itaatkâr bir köle haline getirmeye çalışıyorlar. Kadroları bundan daha âlä sürü görme olur mu? Kadrolar tartışmasını, tartışılarsa kâfaları "bulanır", yani gerçekleri görürler diye endişeleniyor tasfiyeciler baylar. Bizim böyle bir endişemiz yok. Çünkü savunduğumuzun doğruluğuna inanıyor ve güveniyoruz. Doğru-

OPORTÜNİST VE İNKARCI ŞEFLERİN DÜN SÖYLEYİP DE BUGÜN BEDETTİKLERİ

Marksist-Leninist hareketin geçmişinin değerlendirilmesi konusunda, oportünist ve inkarcı şeflerin geçmişte ve bugün savdukları görüş, HK, HY ve Yurtsever Gençlik arasında hiç bir nitelik farkının olmadığı, bu üç akımın da Marksizm-Leninizme, yöneldiği şeklindeydi.

Oportünist ve inkarcılar, böyle bir görüşlerinin olmadığını ispat etmek için binbir dereden su getirdiler. Fa-

kat onların söylediği her yalan, açığa çıkartıldı ve belgeleri ile ispat edildi. Aşağıda 1975 sonunda oportünist ve inkarcı şeflerin, Marksist-Leninist hareketin ve diğer akımların değerlendirilmesi ile ilgili görüşlerini belgeleyen bir yazıdan parçalar sunuyoruz. Tüm dürüst devrimciler, bu belgeyi okuyarak, oportünist şeflere hak ettikleri cevabı vermeli ve M-L hareketin saflarına katılarak devrim yolunda ilerlemelidirler.

BİR BELGE BİR GERÇEK

Aydınlıkçılar koydukları siyaseti pratiğe ne uyguluyor, ne de uyguluyorlardı. Bunlar 12 Mart döneminde esas saldırıyı devrimci hareketlere yönelttiler. Bu hareket küçük-burjuvazinin sağ kanadının hareketi idi. Bugün geçmişe göre bir düzleme (klikçilik konusunda) göstermişlerse de kendilerini değiştirmeye fazlaca açık görünmüyorlar. Bu da M-L'e doğru köklü adımlar atmalarını engelliyor. Karşılarda, doğru görüşler geldiğinde karşı tavır alabiliyorlar. Sonuç olarak: Bunların eski özelliklerini korudukları inancındayım. Bunun değişebilirliği ortaya çıktığında yeniden değerlendirme gerekir. Küçük-burjuva yanları ağır basan ve proleter yönelimi bulunan bir harekettir (açb).

Grupçu zihniyetleri kendilerini daha devrimci bir tarzda geliştirmekten alakoyuyor.

Sonuç olarak HK, HY, AYDINLIK ve YURTSEVER GENÇLİK arasında nitelik farkı yoktur. Hepsi de M-L'e yönelmiş devrimci gruplardır.

Bu dört hareketin de ortak özelliği küçük-burjuva yanlarının ağır basmasıdır.

Bizim AYDINLIK'dan ayrılmamız proleter kanadın küçük-burjuvakanattan kopması olarak değerlendirilemez. Küçük-burjuvazinin sol kanadının, sağ kanattan kopmasıdır. Ayrılığı hızlandıran; onların komploculuğu da, bizim aceleciliğimiz de aynı sınıf kökeninden kaynaklanmıştır.

SONUÇLAR:

1) HK, HY, AYDINLIK, YURTSEVER GENÇLİK de geçmişte ağır basan küçük-burjuva yandı. Dört grup da M-L'e açtılar. İçerilerinde M-L'in unsurlarını taşımahtaydılar.. Hareketimiz o günün şartlarında, M-L'e doğru atılmış daha ileri bir adımı temsil eden akımdı. Yönelimimiz (M-L)'e daha ileri idi.

PDA ise küçük-burjuvazinin sağ kanadının hareketi idi. 12 Mart'tan sonra bu harekette az çok kitlelere doğru bir gidiş oldu. Şimdi M-L'e yöneliyor. Ama grupçuluğu henüz üzerinden atamamıştır. PDA'nın eskiden diğerlerine göredaha ileri görüşleri vardı.

ların ve gerçeğin mutlaka galebe çalacağından hiç şüphemiz yok. Ama gerici kararlarla ayakta kalmaya çalışan sizler, gerçekler ve doğrular önüne dikilmeye çalışan zavallı acizler ve karanlıktan met uman, gerçekler karşısında titreyen korkaklarsınız.

Sizin gerici kararlarınız kâğıt üzerinde kalmaya çoktan mahkum olmuştur. Gerçeklerden korkmayan dürüst devrimci unsurlar, gerici tartışma kararınızı elleriyle bir kenara iterek tartışıyor, doğruları ve gerçekleri görüyorlar. Dürüst devrimci unsur-

lar, gerici kararlarınıza, burjuva ayak oyununuza, aşafılık ve magojilerinize rağmen, özeleştiri yaparak Marksist - Leninist hareket saflarında yerlerini alacaklar.

TÜM DÜRÜST DEVRİMCİ UNSURLARA BİR KEZ DAHA SESLENİYORUZ. GERÇEKLERİ GÖRMENİZDEN, DOĞRULARI KAVRAMANIZDAN ÖCÜ GİBİ KORKAN TASFIYECİ MEVKİ DÜŞKÜNLERİNİN GERİCİ TARTIŞMAMA KARARINI MAHKUM EDİN. TASFIYECİ OPORTÜNİST ELEBAŞLARI MAHKUM EDİN VE ÖZELEŞTİRİ YAPARAK MARKSİST-LENİNİST HAREKET SAFLARINA DÖNÜN!

TENG VE HUA KLİĞİ ARASINDAKİ

bir dizi revizyonist hiziplerin ortaya çıkması ve varlıklarına izin çıkartılması da bu sözde "iki çizgi mücadelesi" teorisinin eseridir.

"İki çizgi" teorisi Marksist-Leninist partiyi yozlaştırmanın, proletarya hegemonyasını zaafa uğratmanın, yıkmanın teorisi-dir. Parti için ölüm demek olan, bir teoridir.

Bugün Çin revizyonistleri Çin'i her bakımdan süper devlet haline getirmenin yoğun çabaları içinde. ABD, İngiltere, Fransa, F.Almanya gibi emperyalist ülkelerle çok yönlü ilişkilerini geliştirmeleri, hızla silahlanmaları bu amaca hizmet ediyor. Çin revizyonistleri "Üç Dünya ile birlik" maskesi altında yarı-sömürge, bağımlı ülkeleri kendi denetimleri altına almaya çalışıyorlar. Çin revizyonistlerinin dünya çapında izledikleri siyaset, tipik savaş kışkırtıcısı bir siyasettir.

Baştarafı Sayfa 12'de

Çin revizyonistlerinin bugün bir bütün olarak Kültür Devrimine saldırmaları, onu açıkça lanetlemeleri, Kültür Devriminin onlara verdiği kuyruk acısı dolayısıyla. Onlar Kültür Devrimine bir bütün olarak saldırmakla, onun olumlu kazanımlarını gözden düşürüp, yoketmeye çalışmakla, aslında Marksizm-Leninizme saldırıyor, azgın düşmanlıklarını gösteriyorlar.

Teng kliği ile Hua kliği arasında özde hiçbir fark yoktur. Belli bir dönem, bir uzlaşma yaşayan bir klikler bugün kızgın bir iktidar dalaşması yürütüyorlar. Onlar bu dalaşmada, Marksizm-Leninizme saldırıda yarışıyorlar. Bu doğaldır. Hizipler arası uzlaşmalar geçicidir. Yerini bir süre sonra şiddetli mevki, post kavgasına bırakır. Çin'de bugün yaşanan da budur. Bu dalaşmadan Hua veya Teng'in galip çıkması Çin proletaryası ve

halkı için hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Çin proletaryası ve halkı için, Çin komünistleri için tek çözüm, Çin revizyonistlerinin iktidarını alaşağı etmekten geçiyor; revizyonist klikleri temizlemekten geçiyor.

TİKP-Aydınlık karşı-devrimci gürtühu Çin'deki son gelişmeler karşısında susmayı yeğliyor. Onlar bugün tam da "şaşkın ördek" gibidirler. Yapacakları şimdiden bellidir:

Hangi revizyonist hizip galip çıkarsa onu şakşaklamak. Teng tüm görevlerinden alındığında ona "karşı-devrimci" deyip, daha sonra iktidarı yeniden gaspettiğinde hiç birşey olmamışçasına göklere çıkararak bu hain güruhun, şimdi de yapacağı rüzgar hangi taraftan kuvvetli esiyorsa, o yöne yelken açmak olacaktır. Bunun yarı dırgatıcı bir yanı olmayacaktır.

TİCARET ANLAŞMASINA HAYIR

Baş Tarafı Sayfa 3'de

raftan Sovyet Sosyal-emperyalistleriyle doğrudan ticari anlaşmalar yaparken diğer taraftan Sovyet sosyal-emperyalistlerinin uydusu durumunda olan Doğu Almanya-Bulgaristan gibi ülkelerle yapılan, ticari anlaşmalar neticesinde dolaylı olarak da ülkemizin Sovyetlere olan bağımlılığının artmasına hizmet etmektedir. Kısa bir süre evvel saldırgan Rus filolosunun Dolmabahçe'de demirlemesi de Ecevit'in bu uzlaşmacı ve tavizkâr politikasının bir ürünüydü. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi Ecevit hükümetinin Sovyet sosyal-emperyalistleriyle yapılan bu yeni ticaret anlaşması, işçi sınıfımızın ve halkımızın Sovyet sosyal-emperyalistlerine köleleştirilmesidir.

İşçi sınıfı ve ezilen kitleler ABD ve diğer emperyalist sömürüye karşı çıktıkları gibi Sovyet sosyal-emperyalist sömürüye karşı da yığıtç direneceklerdir

29 Kasım, Filistin Halkıyla Uluslararası Dayanışma Günü

FİLİSTİN DEVRİMİ ZAFERE ULAŞACAKTIR

Bu yıl Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda 29 Kasım, Filistin halkıyla uluslararası dayanışma günü olarak kabul edilmiştir. Bugün kahraman Filistin halkı için önemli bir gündür. Çünkü, bu tavrıyla, Filistin halkı ve Filistin davası dünya halklarının gözü önünde bir kere daha haklılığını ve doğruluğunu kanıtlamıştır. Uzun yıllar emperyalist burjuvazinin ve gericilerin denetimindeki basın yayın organlarında "terörist" olarak sunulan Filistinli savaşçılar ve Filistin halkının tek meşru temsilcisi Filistin Kurtuluş Örgütü, yürüttüğü sebatlı ve kararlı mücadele sonucu, hergeçen gün artan bir şekilde dünya proletaryasının ve halklarının desteğini kazanmıştır. Çünkü, yürüttüğü mücadeleye haklı bir mücadeledir. Filistin halkının uzun yıllardır, çeşitli zorluklar, ihanetler, katliamlar, bombalamalar ve acılarıyla sürdürdüğü savaş kendi öz yurdu, olan Filistin'i işgalci İsraili siyonistlerden geri almak içindir.

1948 yılında Amerikan emperyalizminin ve İngiliz emperyalizminin ileri bir karakolu olarak kurulan saldırgan İsrail devleti, kurulduğu günden itibaren çetireli dönemlerde yayılmacı amaçlarla Arap ülkelerine ve Filistin halkına saldırılar düzenlemiş ve savaşlar başlatmıştır. Ve bugün Filistin topraklarının tümünü, Arap ülkelerinin ise topraklarının bir parçasını işgal altında tutmaktadır. İsrail devleti, emperyalizmin hizmetinde ve ırkçı bir teori olan siyonizm temelinde kurulmuştur. Ve bugün İsrail devletinin başında bulunan, Begin vb. nin elleri Filistin halkının kanına bulanmıştır.

Filistin halkı 1948'den bugüne, kendi gücüne dayanarak İsraili işgalcilere karşı direniş komiteleri ve silahlı örgütler kurarak savaşını yürütmüştür. Bu savaş süresince, Filistin halkı büyük zorluklarla karşı karşıya kalmıştır. Filistin davası her geçen gün tüm Arap halkları arasında destek kazanarak gelişmiştir. Filistin davasının, emperyalizme, gericiliğe karşı yönelmesi karşısında, Arap gericileri ve emperyalistler, sosyal-emperyalistler, Filistin Milli Kurtuluş mücadelesini ezme için tertipler düzenlemişlerdir. 1970 yılında Ürdün Kralı Hüseyin onbinlerce Filistinli savaşçıyı katletmiştir. Suriyeli gericiler ise 1975 yılında Lübnan'ı işgal ederek, binlerce silahsız kadın ve çocuğu Tel-Zaatar'da katletmişlerdir. Yine Suriyeli gericiler, Filistin Kurtuluş Örgütünü bölmek ve kendi karanlık

amaçlarına alet etmek için kendisine bağlı silahlı kuvvetler oluşturmuştur. Arap gericileri ve İsraili siyonist işgalciler el ele vererek, Filistin devrimini boğmaya ve ezme çalışmaları ve çalışmaktadırlar. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler, sözümlerine Ortadoğu sorununa çözüm bulmak için toplanmakta ve planlar sunmaktadırlar. En son olarak Amerikan emperyalizminin de-

netimindeki Camp Davit planı da eskileri gibi, Filistin sorununu bir kenara bırakmakta ve Orta doğu sorununun temelini oluşturmuş Filistin sorununu unutturmaya çalışmakta ve gizlice Filistin devrimini ezme amaçlamaktadır. Emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin ve gericilerin korosuna bir yenisini daha eklemiştir. Bu koro da yerini alan yeni ses ise Çinli revizyonistlerdir. "3 dünyacı" Çinli revizyonistlerin başı Teng Siao-ping yaptığı açıklama ile Camp Davit planını desteklediğini ilan etmiştir.

Filistin halkı, uzun yıllardır yürüttüğü mücadeleden dersler çıkartarak gerçek düşmanlarını ve düşmanlarını görmektedir. Filistin devrimini de ancak Filistin halkı kendi gücüne dayanarak ve güvenerek zafere ulaşacaktır. 29 Kasım günü Türkiye halkı ve devrimcileri de yiğit Filistin halkı ile militan dayanışma içerisinde. Türkiyeli devrimciler, Filistin devrimci mücadelesini başından itibaren desteklemiş ve siyonizme karşı mücadelede aktif olarak yer alarak Filistinli savaşçılar ile omuz omuza çarpışmış ve şehit düşmüştür. 29 Kasım Filistin halkı ile Uluslararası dayanışma gününde Türkiyeli Marksist-Leninistler olarak Filistin devriminin zafere ulaşacağına olan inancımızla, Filistin halkına; emperyalizme, sosyal-emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı yürüttüğü mücadelede yeni zaferlerdir.

FİLİSTİN HALKININ DÜŞMANLARI:
EMPERYALİSTLER, SOSYAL-EMPERYALİSTLER, ÇİNLİ REVİZYONİSTLER, SİYONİSTLER VE ARAP GERİCİLERİDİR!

TÜRKİYE HALKI; 29 KASIM'DA, YİĞİT FİLİSTİN HALKI İLE, MİLTAN DAYANIŞMA İÇERİSİNDEDİR.

Filistin Kurtuluş Örgütü başkanı Yaser Arafat, Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Başkanı Enver Hoca yoldaşa bir mesaj göndermiştir. Enver Hoca yoldaşa da, Yaser Arafat'a bir mesaj göndererek, Filistin devrimci mücadelesini sonuna kadar destekleyeceklerini ve Filistin devriminin mutlaka zafere ulaşacağına inandıklarını be-

lirtmiştir. Arnavutluk Emek Partisi, dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve uluslararası gericiliğe karşı haklı mücadelesini yılmadan desteklemiştir ve desteklemeye devam etmektedir. Aşağıda Yaser Arafat'ın ve Enver Hoca yoldaşın mesajlarının özetini yayınlıyoruz.

YASER ARAFAT'IN ENVER HOCA YOLDAŞ'A MESAJI

"Devrimci selamlar, Bugün dünyanın içinde bulunduğu kritik şartlarda, Amerikan emperyalizmi, dünya barışını tehdit eden saldırgan eylemlerini artırdığı bir zamanda, Kamp Davit'den kısa bir süre önce ilan edilen anlaşma sadece Arap halklarına ve Filistin milletine karşı değil, fakat aynı zamanda dünya barışına ve dünya halklarına karşı da olan bir emperyalist saldırı adımıdır.

....
Enver yoldaş, savaşçı halkınıza, cesur ve akıllı partinize ve hükümetinize ülkemizin davasına karşı takındığı tavırdan ve halkımıza ve onun her alandaki mücadelesini sürekli ve kararlı des teğinden dolayı halkımızın şükranlarını ve düşüncelerini iletmenizi istiyorum. Bu destek Filistin halkının ve Arap milletinin düşüncelerinde her zaman yaşayacaktır, sizin halkımıza ve devrimimize karşı beslediğiniz yüksek duygu ve tavır sizin enternasyonalist, ilkelerinizden ve enternasyonalist ahlakınızdan kaynaklanmaktadır.
Devrimi zafere kadar sürdüreceğiz!"

ENVER HOCA YOLDAŞ'IN YASER ARAFAT'A MESAJI

"Halkımıza, kardeş ve dost Filistin halkının uzun yıllardır yaşadığı dramı büyük üzüntü ve acı içinde izlemektedir. Büyük öfke ile halkımız Amerikan emperyalizminin ve onun Orta-doğu'daki jandarması İsrail devletinin işlediği barbarca ve insanlık dışı saldırıları şiddetle mahkum etmiştir. Filistin halkının davası çok geniş ve uzun yıllar yabancı hakimiyeti altında ıstırap çeken ve özgürlüğünü, ve bağımsızlığını çok kan akıtarak ve fedakarlıklarla elde eden halkımıza çok yakındır. Filistin halkının davasını kararlılıkla destekliyoruz. Bu, hiç kimsenin müdahale ve reddedemeyeceği kut sal bir davadır."

"Filistin halkının özlemleri yerine getirilmeden ve bu özlemler reddedildiği ve ayaklar altına alındığı müddetçe, Ortadoğu sorununda bir çözüm elde etmek imkansızdır. İsrail tarafından gasp edilmiş olan Filistin halkının yurduna geri dönme millî haklı hakkı reddedildiği, İsrail askerlerince işgal edildiği, hatta bir santim Arap toprağı bile işgal altında tutulduğu müddetçe, bu bölgede barış olmaz."

ÇİN'DE REVİZYONİST KLIKLER ARASINDAKİ POST KAVGASI KIZIŞIYOR.

Teng ve Hua kliği arasındaki iktidar dalaşması ve "iki çizgi" mücadelesi

Geçtiğimiz günlerde basında Çinle ilgili olarak çıkan haberler bir dizi gerçeğin kavranmasına neden oldu. Çin'deki revizyonist hizipler parti ve devlet yönetimine hakim olabilmek için dalaşıyorlar. Basında çıkan haberlere göre çekişme Teng Siao Ping kliği ile Hua Guo Feng kliği arasında odaklaşıyor.

Bu iki revizyonist hizip arasındaki mücadelede Teng Siao Ping in daha elverişli şartlara sahip olduğu ve durumunun daha güçlü olduğu görülüyor. Bir süre sonra Hua Guo Feng kliğinin tasfiye edilmesi ve Teng'in durumunu iyice sağlamlaştırması şaşırtıcı ol mamalıdır.

Teng Siao Ping ilk önce Kültür Devrimi ile iyice gözden düşmüş, burjuva-revizyonist görüşleri mahkum edilmişti. Kültür Devriminin genel yönelimi doğru idi. Kültür Devrimi burjuva-kapitalist yolculara yönelmişti. Kültür devrimiyle başta Liu Şao-şi,

ve Teng Siao Ping gelmek üzere bir çok burjuva-kapitalist yolcu unsur mahkum edildi. Ancak daha sonra sözümlerine "parti içinde iki çizgi mücadelesi" üzerine anti-Marksist teori; parti içinde partinin çizgisine ters anti-mark-sist çizgilerin, hiziplerin, frak siyonların varlığına meşruiyet tanıyan ve izin çıkartan teori uyarınca bunların önemli bir bölümü yeniden önemli görevlere getirildiler. Böylece burjuva-kapitalist yolcuların parti içinde önemli noktalara yuvalanmalarının karşı-devrimci faaliyetlerini de rinden ve sinsice, çoğu zaman da açıkça yürütmelerinin elverişli şartları ve zemini hazırlandı. Teng Siao Ping ve benzerlerinin önemli noktalara yuvalanmaları ve bunların revizyonist görüşlerini yaymalarına olanak tanınması sözde "iki çizgi mücadelesi" anti-marksist teorisinin ürünüdür. ÇKP içinde